

Arrest

**nr. 345 921 van 29 april 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Burundese nationaliteit te zijn, op 5 september 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris van 13 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. HARDY, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 1 december 2022 binnenkwam, diende op 1 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 19 maart 2024 binnenkwam, diende op 20 maart 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De vingerafdrukken van verzoekster werden op 4 november 2022 geregistreerd in Kroatië (Eurodac). Op 31 januari 2023 werd voor verzoekster beslist tot weigering van verblijf met bevel om het Belgische grondgebied te verlaten daar Kroatië verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming, maar op 8 september 2023 werd het dossier overgedragen aan het CGVS.

1.3. Op 13 augustus 2024 nam de adjunct-commissaris in hoofde van verzoekers de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen, die verzoekers bij aangetekende brief van 14 augustus 2024 ter kennis werden gebracht, zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

- Ten aanzien van verzoekster, M.G.I.:

“Asielaanvraag: 01/12/2022

Overdracht CGVS: 08/09/2023

U werd op 23 april 2024 een eerste maal door het CGVS gehoord van 9u33 tot 14u04 met de bijstand van een tolk Kirundi (hierna “POI”). Uw advocate, Mr. Cynthia Tshilombo Keta (loco Mr. Hardy) was gedurende de volledige duur van dit eerste PO aanwezig. U werd op 14 mei 2024 een tweede maal door het CGVS gehoord door het CGVS van 9u13 tot 16u43 met de bijstand van een tolk Kirundi (hierna “POII”). Uw advocaat, Mr. Nicolas D’Haenens (loco Mr. Hardy) was gedurende de volledige duur van dit tweede PO aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Burundese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Munanira in de gemeente Rutegama in de provincie Muramvya. Uw vader is Hutu en uw moeder Tutsi. Uw vader, L.N [...], werkte vanaf 2005 voor de regerende partij CNDD FDD onder president Pierre Nkurunziza. Jullie verhuisden daarom naar Bujumbura. Hij was aanvankelijk senator voor de provincie Muramvya, daarna werd hij gouverneur in de provincie Muramvya, en nadien werd hij chef van de Imbonerakure in Muramvya, en gaf in die hoedanigheid les in de doctrine van de partij. In 2013 vatte u sympathie op voor de oppositiepartij FNL (de volledige benaming in het Frans is u onbekend), een beweging waartoe uw oudste zus M.F.I [...] in 2010 was toegetreden. Als sympathisante verdiepte u zich niet echt in de ideologie van de partij, maar u steunde de leider Agathon Rwasa en u hoopte dat hij ooit president zou worden. Toen president Pierre Nkurunziza na de verkiezingen van 2015 een derde mandaat opnam, braken er protesten uit. U nam -tegen uw vaders politieke overtuiging in- deel aan deze protesten, maar omdat u bang was voor uw veiligheid, vluchtte u in mei 2015 naar Rwanda, waar u internationale bescherming vroeg en in het vluchtelingenkamp van Mahama verbleef. U keerde in februari 2016 onder begeleiding van uw nicht F.M [...] terug naar Burundi. U verbleef enkele dagen bij een tante (langs moederszijde) in Musaga, Bujumbura en keerde daarna naar uw ouderlijk huis in Kanjasha terug, waar u met uw ouders woonde. Uw broer A.I [...], die ook naar Rwanda was gevlucht keerde later in 2016 ook terug naar jullie ouderlijk huis. Omdat er ruzie was tussen u en uw vader, verhuisde u na 3 maanden opnieuw naar uw tante in Musaga. U volgde haar nadien naar Ruziba en keerde 6 maanden later terug naar Musaga, om in 2018, op vraag van uw moeder, A.S [...], opnieuw in uw ouderlijk huis in Kanjasha te gaan wonen, samen met uw ouders en broer A [...]. Op een niet nader door u bepaald moment in 2019 werd u lid van de oppositiepartij CNL, die ontstond uit de FNL en ook Agathon Rwasa als leider had. U sensibiliseerde jonge vrouwen en wierf leden voor de partij. Uw moeder vertrok in september 2019 naar België en 3 dagen later verliet u het huis. U woonde op verschillende plaatsen in Bujumbura. Eind juni 2020, toen u in Nyakabiga woonde, leerde u F.N [...] kennen. Hij was ook van gemengd etnische origine, met een Tutsi vader en een Hutu moeder. In juni 2020 begaf u zich van bij uw tante in Ruziba naar uw vriendin D [...], die in Musaga woonde. U werd onderweg omsingeld door imbonerakure, die u naar een huis brachten. Zij alludeerden erop dat u gemanifesteerd had tegen het feit dat Pierre Nkurunziza een derde mandaat opnam, dat u niet naar uw vader wilde luisteren, omdat u niet naar zijn partij bent gegaan, en dat u naar Rwanda was gevlucht. Ze sneden in uw been en misbruikten u. Ze lieten u achter en toen u buiten mensen hoorde voorbijkomen riep u om hulp. U werd naar het ziekenhuis (Seruka centrum) gebracht, waar u gedurende ongeveer 7 dagen werd verzorgd. U verhuisde in december 2020 naar uw oudste zus, M.Y.I [...]. Op 19 december 2020 trad u met F [...] in het huwelijk. Jullie woonden eerst in Gaseni en daarna in Gihosha. Vanaf het moment dat jullie samenwoonden, werd u drie keer opgebeld door onbekenden van vermoedelijk de imbonerakure en de veiligheidsdiensten. Er werd u verweten dat u niet naar uw vader luisterde omdat u zich niet bij zijn partij wilde aansluiten en dat u met een Tutsi man was getrouwd. Na de derde keer nam u niet meer op. Op [...] oktober 2021 werd uw dochter B.K.T [...], geboren in Bujumbura. U besloot Burundi te verlaten in 2022 en reisde via Servië naar België, waar u op 1 december 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. In België kreeg u nog een zoon, I.H.I [...], geboren op XX in Sint Truiden.

U vreest bij terugkeer naar Burundi te worden vervolgd omdat u lid bent van de CNL, omdat u in 2015 betoogd hebt tegen het derde mandaat van president Nkurunziza, omdat u naar Rwanda bent gevlucht. U vernam van uw echtgenoot, die na uw vertrek uit Burundi werd vastgehouden, dat u er ook – als verpleegster- van verdacht werd rebellen van RED Tabara te verzorgen. Tot slot stelde u dat u bij terugkeer naar Burundi vervolgd zal worden, omdat dit het lot is van mensen die vluchten uit Burundi en via Servië naar Europa gaan en een verzoek om internationale bescherming indienen. U legde volgende documenten neer ter staving van uw verzoek. Uw antwoord op de vraag om inlichtingen, per e-mail verstuurd op 4/3/2024; een kopie van uw CNL lidkaart nr. [...]; kopies van 4 bijdragebewijzen van CNL (gegevens onleesbaar); een kopie van een vluchtelingenkaart nr. [...] van uw zus M. F.; een kopie van een diploma opleiding verpleegster op uw naam, afgeleverd in Bujumbura op 15/8/2014; een geboorteakte van uw zoon I.H.B [...] (°XX in StTruiden) ; een kopie van een document van USAD Burundi; een kopie van een diploma opleiding verpleegster op uw naam, afgeleverd in Bujumbura op 22/7/2015; een kopie van een registratiebewijs als vluchteling in Rwanda

op uw naam met registratiedatum 24/6/2015; een kopie van een Attestation de réussite nr [...]/3ième Bacc./2022, bachelor opleiding vroedvrouw 2016-2017, 2017-2018 2018-2019 aan de université des Grands lacs, afgeleverd op 25/7/2022 in Bujumbura, een kopie van een Extrait d'Acte de Mariage nr [...] van uw huwelijk met F.N [...] op 19/12/2020, afgeleverd op 01/08/2022; een kopie van een Extrait d'Acte de Naissance nr [...] op uw naam, afgeleverd op 03/05/2022; een kopie van een Extrait d'Acte de Naissance nr [...] op naam van uw echtgenoot F.N [...], afgeleverd op 11/7/2023; een kopie van de identiteitspagina van paspoort nr [...] van uw dochter B.K.T [...], afgeleverd op 16/9/2022; een kopie van een registratiebewijs als vluchteling in Rwanda van nicht F. M. met registratiedatum 17/6/2015; een kopie van de identiteitspagina van paspoort nr [...] op uw naam, afgeleverd op 16/7/2019; een kopie van een geboortetest van uw dochter B.K.T., met geboortedatum [...] /10/2021, afgeleverd op 20/10/2021; een kopie van een Certificat Medical d'un Acte de viol sexuel, afgeleverd op 8/6/2020, op basis van medisch onderzoek op 1/6/2020 en een geneesmiddelenvoorschrift van Dr. H [...].

Uw moeder, A.S [...], verblijft in België en diende op 21/11/2019 een verzoek om internationale bescherming in. Uw broer A.I [...], diende op 1/12/2022 een verzoek om internationale bescherming in. Uw echtgenoot, F.N [...], deed dat op 20/3/2024.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u frauduleuze verklaringen aflegde omtrent uw identiteit en de identiteit van uw echtgenoot en oudste dochter.

Bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming gaf u als geboortedatum [...] /11/1997 op (zie bijlage 26), terwijl u voor het CGVS beweerde op [...] /8/1988 te zijn geboren (POI, p. 6). Gevraagd naar de reden waarom u bij de DVZ een andere geboortedatum opgaf, antwoordde u dat uw moeder u 9 jaar jonger had gemaakt en [in het kader van haar verzoek om internationale bescherming] de geboortedatum [...] /11/1997 voor u opgaf (POI, p. 6). Dit is vormt echter geen verantwoording voor de vaststelling dat u een verzoek indiende waarbij u zich maar liefst 9 jaar jonger verklaarde. U bent immers een volwassen vrouw, die bijgevolg de volle verantwoordelijkheid draagt om van bij het begin van het indienen van een verzoek de waarheid te vertellen, in het bijzonder voor wat uw identiteit betreft. Dat u dat niet deed, omdat u dacht dat u er belang bij had om u jonger te verklaren – u suggereerde dat uw moeder dacht dat jullie makkelijker konden komen als jullie jonger waren- roept dan ook grote vragen op bij uw algehele geloofwaardigheid. U stelde bovendien in Kroatië de voornaam F. te hebben gebruikt (gehoor DVZ, pt. 3). U gaf niet alleen een andere geboortedatum voor uzelf op, maar ook voor uw echtgenoot, F.N [...], en voor uw dochter, B.K.T [...]. U beweerde in de door u ingevulde vraag om inlichtingen (zie document per e-mail overgemaakt op 4/3/2024 – hierna "VOI") dat men zich bij uw eerste interview [met de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna "DVZ")] vergiste bij het noteren van de geboortedatum van uw echtgenoot en [...] /09/1987 registreerde, terwijl uw echtgenoot op [...] /5/1987 is geboren (VOI, p. 1). Dit strookt echter volstrekt niet met wat er in werkelijkheid in het gehoorverslag van de dienst DVZ staat; u gaf daar immers [...] /05/1993 als geboortedatum voor uw echtgenoot (gehoor DVZ dd. 20/12/2022 pt. 16a). Er kan niet worden ingezien waarom de DVZ bij het noteren van de geboortedatum van uw echtgenoot zowel de dag, de maand als het jaar verkeerd zou hebben genoteerd (zie bijlage 26 van F.N [...]). U stelde voor de DVZ dat uw dochter VZ B.K.T [...] werd geboren op [...] /11/2021 (gehoor DVZ pt. 18), terwijl u voor het CGVS verklaarde dat ze op [...] /10/2021 is geboren (POI, p. 15). Dat de DVZ ook hierin een vergissing zou hebben gemaakt, zoals u suggereert (VOI, p. 1 en POI, p. 6), is weinig overtuigend. Al deze vaststellingen roepen ernstige vragen op bij de algehele credibiliteit van uw verklaringen.

Daarnaast legde u ook bedenkelijk verklaringen af over het gebruik van sociale media, waaruit geconcludeerd kan worden dat u geprobeerd heeft om de Belgische autoriteiten om de tuin te leiden.

Wanneer bij u gepeild werd naar uw activiteiten op sociale media, gaf u eerst toe dat u er actief op was (POII, p. 10), om even later te beweren dat u niet weet wat sociale media zijn (POII, p. 10). Gevraagd of u ooit Instagram of Facebook (FB) gebruikte, ontkende u dat en zei u enkel gebruik te hebben gemaakt van Whatsapp (POII, p. 11). Gevraagd of u erbij blijft dat u geen FB account had, gaf u schoorvoetend toe van wel. Gevraagd op welke naam dit account stond, antwoordde u dat het uw volledige naam was. Op de vraag of u nadien nog een ander FB account opende voor uzelf, antwoordde u ontkennend (POII, p. 11). Wanneer u duidelijk werd gemaakt dat uw moeder destijds geconfronteerd werd met informatie die op uw FB account (op uw volledige naam) terug te vinden was en dat de naam van het account plots veranderd werd naar E. B. E., gaf u dit toe en excuseerde u zich voor het feit dat u gelogen had. U zei dat u ook in 2014 en 2015 gebruik maakte van FB en dat u dit ook deed op het moment dat u in het vluchtelingenkamp van Rwanda verbleef (POII, 12-13). Deze vaststellingen wijzen er evenzeer op dat uw verklaringen niet oprecht zijn.

Er kan verder worden opgemerkt dat uit uw verklaringen en deze van uw familieleden, met name uw moeder, A.S [...], en uw broer A.I [...], volstrekt niet kan worden geconcludeerd dat uw vader werkelijk een vijandige houding tegenover jullie had.

In de weigeringsbeslissingen van uw moeder, A.S [...], en van uw broer A.I [...], wordt al uitgebreid geargumenteed dat de slechte relatie van uw ouders en de vijandige houding van uw vader tegenover uw moeder en zijn kinderen niet geloofwaardig kan worden bevonden (zie weigeringsbeslissingen A.S [...] en A.I [...] in het administratief dossier).

Uit uw eigen verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming kan evenmin een vijandige relatie met uw vader worden afgeleid.

Zo kan worden opgemerkt dat uit geen enkele van de door u afgelegde verklaringen (voor de DVZ, voor het CGVS of in de VOI) blijkt dat u een rechtstreekse aanvaring of zelfs discussie zou hebben gehad met uw vader, waaruit men zou kunnen concluderen dat uw vader u vijandig gezind was. U stelde enkel "Ik heb nooit echt goede contacten gehad met mijn vader" (POI, p. 8). Hoewel u ook beweerde dat uw vader u haatte, is het bevreemdend dat u na uw beweerde verblijf in een vluchtelingenkamp in Rwanda van juni 2015 tot februari 2016 (VOI, p. 2) in 2018 besloot om opnieuw in het ouderlijk huis te gaan wonen. U stelde dat u dat deed omdat uw moeder jullie probeerde te beschermen tegen de agressie van jullie vader (VOI, p. 9). Hiermee gaat u voorbij aan het feit dat u in 2018 al 30 jaar oud was, zodat niet kan worden ingezien waarom u toen (nog) bescherming van uw moeder nodig had, te meer omdat u beweerde dat uw vader uw moeder mishandelde (VOI, p. 5) en men zich dus kan afvragen hoe uw moeder, die volgens u zelf mishandeld werd, u zou kunnen beschermen tegen uw vader. Uw verklaringen over uw (vrijwillige) terugkeer naar het ouderlijk huis in 2018, tot het vertrek van uw moeder in 2019 stroken hoe dan ook niet met de slechte relatie die u tussen u en uw vader suggereert. Tot slot – en niet in het minst – kan worden opgemerkt dat de naam E. B. E., waarvan u toegaf dat het de gewijzigde naam van uw account is (cf. supra), op minstens twee Facebook accounts van uw vader, op naam van L.N [...] en N.L [...], figureert op de lijst van zijn vrienden (zie informatie in het administratief dossier), wat men zeker niet zou verwachten in het licht van uw schets over de slechte relatie met uw vader.

De door u aangehaalde redenen voor de vermeende slechte relatie die u met uw vader had, overtuigen overigens helemaal niet.

Zo suggereerde u dat uw vader, een etnische Hutu, uw moeder -en bij uitbreiding ook de kinderen die hij met uw moeder heeft- vijandig bejegende omdat zij een etnische Tutsi is.

U stelde dat uw vader, die Hutu is (POI, p. 6), u nooit gezien heeft als zijn kind en ook uw siblings niet als zijn kinderen beschouwde omdat jullie fysiek niet op hem leken. U suggereerde dat het feit dat jullie geen grote neus hebben erop wijst dat jullie er als Tutsi uitzien. Uw vader suggereerde daarom dat uw moeder deze kinderen had gekregen met een andere man (POI, p. 17-18). Niettemin kan worden vastgesteld dat uw vader -ondanks het feit dat uw moeder van een andere etnische origine is en hij volgens uw verklaringen van mening was dat de kinderen die uw moeder kreeg niet van hem waren- in 1973 in het huwelijk is getreden met uw moeder en dat hij van 1974 tot 2002 7 kinderen met haar heeft gekregen (zie weigeringsbeslissing A.S [...] in het administratief dossier). Uit het door u voorgelegde "Extrait d'acte de naissance" (nr. [...]), afgeleverd op 3/5/2022, blijkt overigens dat uw vaders naam hierop figureert, waaruit impliciet blijkt dat hij u als dochter heeft erkend. Ook op het door uw broer A.I [...] voorgelegde "Extrait d'acte de naissance" (nr. [...]), afgeleverd op 3/5/2022, staat de naam van uw vader vermeld. Indien uw vader werkelijk van mening was dat de kinderen die uw moeder kreeg niet zijn kinderen waren, is het onbegrijpelijk dat hij niet eerder een punt zette achter dit huwelijk, dat hij ervoor geopteerd zou hebben om in een periode van 28 jaar 7 kinderen met haar te hebben en dat hij minstens twee van deze kinderen officieel als vader erkende. Ook veelzeggend zijn uw verklaringen over uw huwelijk met een echtgenoot die weliswaar van gemengde etnische origine is (vader Tutsi en moeder Hutu), maar die volgens u als Tutsi wordt gepercipieerd, vermits in Burundi een kind de etnie van zijn/haar vader krijgt (POII, p. 16). Gevraagd of uw vader op de hoogte was van uw huwelijksplannen [met een etnische Tutsi], antwoordde u bevestigend. U preciseerde dat hij het via uw broer

E.R.A. [...] had vernomen (POII, p. 18). Gevraagd of hij het huwelijk heeft verhinderd, antwoordde u aanvankelijk dat u geen communicatie had met uw vader en wanneer u dit nogmaals uitdrukkelijker gevraagd werd, antwoordde u dat u via uw broer R.A [...] vernam dat uw vader zei: mijn dochter plande alles, ze heeft een beslissing genomen om bij de CNL te gaan, ze heeft niet naar me geluisterd, dus blijkbaar kan ze haar plan trekken (POII, p. 19). Deze passieve houding van uw vader wekt verbazing in het licht van uw bewering dat uw vader zich jarenlang vijandig zou hebben opgesteld tegenover uw moeder en u en uw siblings, omdat jullie er uitzagen als Tutsi. U vermeldde in de VOI dat het feit dat u –die tot de Hutu-etnie behoort- met een Tutsi in het huwelijk trad uw vader niet blij maakte (VOI p. 9), maar uit geen enkele verklaring kan worden afgeleid dat hij zijn invloed zou hebben aangewend om dit huwelijk onmogelijk te maken.

Daarnaast oppert u dat de spanningen tussen u en uw vader toe te schrijven zijn aan het feit dat u geen lid was van de regeringspartij CNDD FDD, die door uw vader werd gesteund, maar steun verleende aan oppositiepartijen.

U legde zeer ontwijkende verklaringen af over het feit of u ooit gesprekken met politieke inhoud met uw vader heeft gevoerd. Gevraagd wat u van thuis uit mee kreeg van ideologie, met welke politieke ideeën u werd opgevoed, wat toch een pertinente vraag is voor iemand wiens vader een prominent lid is van de regeringspartij CNDD FDD en die zelf beweert politiek geëngageerd te zijn geweest binnen de oppositie, stelde u – volkomen naast de kwestie- dat u opgroeide met een slechte sfeer omdat uw vader niet van u hield (POII, p. 21). Wanneer de vraag werd herhaald, stelde u de vraag niet te begrijpen (POII, p. 21). Wanneer de protection officer omschreef wat met de vraag werd bedoeld, antwoordde u dat uw moeder niet akkoord was met de aansluiting van uw vader bij CNDD FDD en u stelde ook dat uw ouders ruzieden over de rol van de imbonerakure ten opzichte van opposanten (POII, p. 21). Op de vraag of uw vader u of uw siblings ooit probeerde warm te maken voor de CNDD FDD, antwoordde u ontkennend, wat toch verbazing wekt, omdat hij het duidelijk niet eens was met het feit dat u lid werd van CNL (POII, p. 19) en men bijgevolg zou verwachten dat hij zou proberen om u te winnen voor zijn politieke overtuiging. U stelde nooit gesprekken met uw vader te hebben gevoerd over politieke zaken (POII, p. 21-22) en u schreef dit toe aan het feit dat u geen kind-vader band met hem had en alle communicatie met uw vader via uw moeder verliep (POII, p. 21). Dit alles is bevreemdend, vooral omdat u zelf aanhaalde dat de spanningen tussen u en uw vader deels te wijten waren aan het feit dat u en uw siblings geen lid waren van CNDD FDD (POI p. 17-18). Men zou dan toch verwachten dat deze spanningen zouden hebben geleid tot (politieke) discussies binnen jullie gezin.

Uw verklaringen over uw ontluikend politiek bewustzijn en de keuze voor de oppositiebewegingen FNL en CNL zijn bovendien niet overtuigend. Gevraagd hoe u in politieke activiteiten bent gerold, stelde u dat sommige leden van regeringspartij CNDD FDD opposanten doodden en dat FNL een goede partij was, die opposanten wilde beschermen. U stelde dat u in 2013 voelde dat u zich bij FNL wilde aansluiten (POII, p. 20).

Gevraagd hoe oud u op dat moment was, antwoordde u vreemd genoeg dat u het niet goed weet en vroeg u de protection officer om dit uit te rekenen vanaf uw geboortedatum in 1988 (POII, p. 20). Wanneer de protection officer u zei dat u niet werd gevraagd om dit uit te tellen, maar dat u werd gevraagd op welke leeftijd u interesse kreeg in politiek, antwoordde u dat u in 2013 interesse kreeg in politieke activiteiten; dat u toen niet zo jong was en rond de 18 jaar oud (POII, p. 20). Vermits u in 1988 bent geboren was u in 2013 echter 25 jaar oud. Het komt volstrekt niet doorleefd over dat u uw interesse in politiek 7 jaar eerder situeerde dan uit uw geboortjaar 1988 en het door u opgegeven jaar 2013 waarin u interesse kreeg voor politiek kan worden afgeleid. U bleek bovendien niet te weten waar de afkorting "FNL" voor staat en ook de naam in het Kirundi was u onbekend (POI, p. 12). U stelde dat de regeringspartij CNDD FDD leden van FNL van voorzitter Agathon Rwasa opgenomen hebben binnen hun partij en dat Agathon Rwasa zonder partij achterbleef (POI, p. 12). Op de vraag wie van de hogere personen van FNL naar CNDD FDD was overgegaan, bleef u echter het antwoord schuldig (POI, p. 12-13). Op de vraag waarom u FNL aanhing en wat hun ideologie was, kwam u niet verder dan te stellen dat u niet zo veel kent over FNL, dat FNL een andere ideologie had dan CNDD FDD en dat het een oppositiepartij was die geleid werd door Agathon Rwasa (POII, p. 22-23). Nochtans verklaarde u uitdrukkelijk dat u het eens was met de FNL (POII, p. 23), waardoor men toch zou mogen verwachten dat u zou kunnen uitleggen op welke vlakken u het eens was met FNL. U stelde uitdrukkelijk het partijprogramma of de doelstellingen van FNL nooit te hebben bestudeerd; u schreef dit toe aan het feit dat jullie als sympathisant aparte vergaderingen hadden en dat jullie geen informatie kregen over doelstellingen zoals de partijleden wel kregen. U voegde eraan toe dat u geduldig was en dat u dacht dat u later wel meer te weten zou komen over uw partij, maar dat u de kans er niet toe had (POII, p. 25). Dat sympathisanten geen informatie zouden krijgen over het partijprogramma of de doelstellingen van de partij is echter volstrekt niet overtuigend. Ook uw verklaringen over uw engagement binnen CNL overtuigen niet. Gevraagd naar de volledige naam van de afkorting "CNL", bleef u het antwoord schuldig (POI, p. 10), wat verbazing wekt, omdat u verklaarde actief te zijn binnen de partij en omdat het Frans sinds 1992 de officiële taal vormt in Burundi en u ook afstudeerde aan de Université des Grands Lacs, die u een attest afleverde (dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorlegde) dat in het Frans is opgesteld. Vermeldenswaardig is ook dat uw echtgenoot, F. N., die niet actief was binnen de

CNL, wel de volledige naam van de partij bleek te kennen (PO F.[...], p. 13). U legde een kopie van een lidmaatschapskaart voor, alsook kopies van 2 bijdragebewijzen (met onleesbare gegevens). Vermits het om kopies gaat, is de bewijswaarde ervan echter beperkt. U stelde dat u deze lidkaart in Rohero ging aanvragen, maar u kon vreemd genoeg niet zeggen waar u op dat moment woonde (POI, p. 23). U stelde dat u lid werd van CNL nog vóór uw moeder Burundi verliet, maar u kon niet preciseren of het weken of maanden voor haar vertrek was (POI, p. 24). U kon de naam van de persoon bij wie u de lidkaart aanvraag niet reproduceren (POI, p. 23). U stelde dat de voorwaarde om lid te kunnen worden erin bestond dat u lidgeld diende te betalen (POI, p. 22). Gevraagd of er nog andere voorwaarden waren waaraan u moest voldoen om lid te mogen worden, antwoordde u dat u zich diende te engageren om andere vrouwen of meisjes te overtuigen om lid te worden (POI, p. 22-23). Gevraagd of er nog andere engagementen waren die u moest aangaan om lid te zijn, antwoordde u ontkennend (POI, p. 23). Vermits u de dochter bent van een prominent lid van CNDD FDD, zou men toch verwachten dat u bij uw aansluiting bij CNL hierover geïnterpelleerd zou zijn geweest, al was het maar opdat CNL er zich van wilde vergewissen dat ze niet met een spion van de regeringspartij te maken hadden. Vooral omdat u bevestigend antwoordde op de vraag of –toen u zich aanmeldde om lid te worden van CNL- iemand wist dat u de dochter was van L.N [...] (POI, p. 31). Wanneer u gevraagd werd wie de vice voorzitter van CNL is en later ook naar de partijstructuur wordt gevraagd, herhaalt u dat u enkel Agathon Rwaswa kent (POI, p. 27). Op de vraag of u in België uw activiteiten voor CNL verder zette, antwoordde u “Ik had geen zin; ik ben niet klaar om verder te doen met het lidmaatschap voor de CNL”. U stelde dat u hier geen contacten had met leden van CNL en dat u misschien later hierover informatie zou opzoeken (POI, p. 15), wat andermaal vragen oproept bij de oprechtheid van uw engagement.

Verder kunnen ook ernstige vragen worden gesteld bij uw deelname in 2015 aan manifestaties tegen een derde ambtstermijn van president Nkurunziza en bij uw bewering dat u daarna naar Rwanda zou zijn gevlucht en er een verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend. Wanneer uw broer, A.I [...], werd gevraagd of er nog andere familieleden waren die deelnamen aan deze demonstraties, antwoordde hij echter ontkennend. Hij stelde enkel dat uw zus M. F. manifestanten hielp door hen water te geven (POI A [...], p. 11). Dit is bijzonder merkwaardig, niet alleen omdat u beweerde ook aan deze manifestaties tegen een derde ambtstermijn van Pierre Nkurunziza te hebben deelgenomen (POI, p. 11, 13, 27), maar vooral omdat uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat u omwille van uw deelname aan de manifestaties samen met uw broer A [...] naar Rwanda vluchtte (POI, p. 11, 27, 30-31; POI, p. 4-5). Uit de gegevens van de door u en door A [...] voorgelegde kopies van attesten van het vluchtelingenkamp Mahama (Rwanda) blijkt dat de registratiedata identiek zijn. De vaststelling dat A [...] onvermeld liet wanneer hem gevraagd werd naar deelname van andere familieleden aan de manifestaties van 2015 roept dan ook ernstige vragen op naar de geloofwaardigheid van uw beweerde deelname aan deze manifestaties en bij uitbreiding van uw vlucht omwille van deze deelname naar Rwanda in 2015. Uw vlucht naar Rwanda omwille van uw deelname aan manifestaties tegen een derde ambtstermijn van Pierre Nkurunziza kan ook nog in vraag worden gesteld omdat u geen enkele concrete aanwijzing aanhaalt of naar voor brengt dat u in dat verband door de Burundese autoriteiten zou zijn opgespoord/vervolgd vooraleer u naar Rwanda vertrok, waardoor men zich kan afvragen waarom u per se in Rwanda een verzoek om internationale bescherming wilde indienen, te meer omdat u in februari 2016 al besloot om naar Burundi terug te keren (POI, p. 31-32), waaruit kan worden afgeleid dat u de situatie toen voldoende veilig voor uzelf inschatte. U verklaarde overigens reeds in mei 2015 in Rwanda te zijn aangekomen en eerst in Kigali te hebben verbleven, alvorens u in juni in het vluchtelingenkamp Mahama te hebben laten registreren (VOI, p. 8 ; POI, p. 31-32), terwijl uw broer A [...] voor het CGVS verklaarde samen met u uit Burundi te zijn vertrokken (POI A [...], p. 5), op 22 juni 2015 in Rwanda te zijn aangekomen en 2 dagen later in internationale bescherming te hebben aangevraagd (POI A [...], p. 4).

Een andere vaststelling die twijfels oproept over uw politiek engagement zijn uw antwoorden op vragen in verband met uw deelname aan verkiezingen in Burundi. U stelde nooit te hebben deelgenomen aan verkiezingen in Burundi (POI, p. 10). Gevraagd waarom u bij de verkiezingen in 2020, toen Agathon Rwaswa opkwam voor de partij CNL, waarvan u beweerde lid te zijn geweest, niet deelnam aan de verkiezingen, antwoordde u weinig veelzeggend “We waren eigenlijk als leden van de CNL in een moeilijke periode, moeilijke momenten om die verkiezingen te kunnen volgen” en u stelde ook nog dat u niet zichtbaar wilde zijn in 2022, dat u zich veilig wilde houden, omdat u in 2015 was gaan betogen en u bang was voor uw veiligheid (POI, p. 13). Deze verklaringen zijn bijzonder vreemd voor iemand die pretendeert politiek geëngageerd te zijn binnen CNL en zeker in het licht van uw bewering dat u in 2015 en ook daarvoor bij deelname aan bijeenkomsten van FNL en CNL steeds een T-shirt van de partij droeg (POI, p. 28 en 43).

Voor wat de concrete door u aangehaalde vervolgingsfeiten betreft, kan het volgende worden opgemerkt.

U stelde eind mei/begin juni 2020 door een groep gemaskerde personen –volgens uw verklaringen voor het CGVS ging het om imbonerakure (POI, p. 43)- te zijn meegenomen naar een onafgewerkt huis; ze bedreigden u met de dood, beledigden en sloegen u. U werd door hen verkracht, en er werd u gezegd dat u het goede voorbeeld van uw vader niet gevolgd had. Ze staken met een mes in uw been. Er werd mee

gedreigd dat u zou worden gedood indien u uw lidmaatschap van CNL niet zou opgeven. U verloor het bewustzijn en werd wakker in het woud. U begaf zich met de hulp van enkele personen naar het huis van uw vriendin D [...], die u naar het medisch centrum SERUKA bracht (VOI, p. 9). Er rijzen echter vragen bij de geloofwaardigheid van deze vervolgingsfeiten. Zo kan vooreerst worden opgemerkt dat de redenen waarom deze onbekenden u zouden hebben meegenomen en geweld tegen u hebben gebruikt –met name het feit dat u uw vaders voorbeeld niet volgde en dat u lid was van CNL- hierboven reeds in twijfel werden getrokken (cf. supra). Daarnaast legde u een kopie van een Certificat Médical d'un Acte de viol sexuel, afgeleverd op 8/6/2020 neer. Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat de bewijswaarde van dit attest echter bijzonder beperkt is. U stelde immers dat u 2 verschillende medische attesten liet opmaken, het ene met een verkeerde geboortedatum, die uw moeder had opgegeven, en het andere met de juiste geboortedatum (POII, 45-46). De vaststelling dat u op simpele vraag de dokter een attest liet opmaken met een valse geboortedatum en later nog een met uw juiste geboortedatum, wijst erop dat de dokter het alvast niet nauw nam met de medische deontologie. Dit laat ook toe om de rest van de inhoud van het attest te betwijfelen. Op het door u voorgelegde attest blijken de cijfers "8" in uw geboortedatum ook duidelijk van een ander lettertype te zijn dan de andere cijfers. Verder stelde u in de vragenlijst dat de seksuele aanval door imbonerakure het gevolg was van het feit dat uw vader u vroeg om u aan te sluiten bij CNDD FDD en bij de imbonerakure en dat u dat niet deed (VL, pt. 7c). U maakte tijdens de gehoren door de DVZ volstrekt geen melding van het feit dat uw vader u zou hebben gevraagd om u aan te sluiten bij CNDD FDD of bij de imbonerakure. U stelde integendeel dat uw vader nooit heeft geprobeerd om u warm te maken voor de CNDD FDD en zelfs nooit gesprekken over politieke zaken met uw vader te hebben gevoerd (POII, p. 21-22). In het licht van uw bewering dat u door de onbekenden die u meenamen ermee dreigden u te zullen doden indien u uw lidmaatschap van CNL niet zou opgeven (VOI, p. 9) komt het bovendien volstrekt niet doorleefd dat u -na te zijn meegenomen en verkracht- uw activiteiten voor CNL verder zette en bovendien niemand van CNL inlichtte over wat u was overkomen, zoals u beweerde (POII, p. 49). Opmerkelijk is ook dat dit incident u eind mei/begin juni 2020 zou zijn overkomen, maar dat u nog tot oktober 2022 heeft gewacht vooraleer het land te verlaten (gehoor DVZ, pt. 42). Evenzeer kunnen vragen gesteld worden bij de oprechtheid van uw vrees voor vervolging in het licht van de vaststelling dat u in 2022 enkele officiële documenten aanvraag en verkreeg in het kader van uw uitreis uit Burundi, meer bepaald een kopie van een Extrait d'Acte de Naissance nr. [...] op uw naam, afgeleverd op 03/05/2022 en een kopie van een Extrait d'Acte de Mariage nr. [...] van uw huwelijk met F.N [...] op 19/12/2020, afgeleverd op 1/8/2022. U stelde in de VOI met betrekking tot uw paspoort dat u dit in 2019 aanvraag omwille van het onveilig klimaat en dat u moeilijkheden had om het te verkrijgen en het paspoort verkreeg via corruptie (VOI, p. 7). Wanneer u door het CGVS werd gevraagd hoe u uw paspoort verkreeg, beweerde u echter dat u zelf niet veel gedaan heeft en dat mama voor alles zorgde (POII, p. POI, p. 33). Op de vraag of u geen documenten moest ondertekenen alvorens een paspoort te verkrijgen, beaamde u dat u zich verplaatste om foto's te laten maken en dat u ook uw vingerafdrukken gaf bij de PAF, een dienst immigratie, en een document ondertekende (wellicht "PAFE" (Police de l'Air, des Frontières et des Etrangers), zijnde officiële instantie die paspoorten aflevert (zie informatie in het administratief dossier). Dat u via het officiële immigratieorgaan PAFE moest passeren om uw vingerafdrukken te geven, wijst erop dat u in elk geval de geëigende procedure moest volgen voor het verkrijgen van een paspoort. Bovendien staan op de door u voorgelegde kopie van uw "Extrait d'Acte de naissance" en de identiteitspagina van uw paspoort uw echte identiteitsgegevens, wat erop wijst dat u geen inspanningen deed om uw echte identiteit te verbergen of om een andere identiteit aan te nemen. Voor iemand die verklaart te worden gezocht door de Burundese autoriteiten is deze vaststelling opmerkelijk, evenals de constatering dat u op legale wijze uit Burundi bent vertrokken (gehoor DVZ, pt 42). Uw beweringen dat u door imbonerakure op straat werd uitgescholden voor verrader en dat u werd opgebeld door privénummers, van imbonerakure of mensen van de veiligheidsdienst (POII, p. 36), kunnen evenmin geloofwaardig worden bevonden, omdat uw beweerd lidmaatschap van CNL en de slechte relatie met uw vader niet overtuigend werden geacht (cf. supra).

Uw bewering dat u ervan beschuldigd werd dat u terug naar Rwanda zou zijn geweest om –als verpleegster- de rebellen van RED Tabara te verzorgen, kan evenmin ernstig worden genomen.

U stelde dat –nadat u Burundi al had verlaten- imbonerakure tegen uw nicht F. zeiden dat ze wisten dat u zich buiten Burundi bevond en dat u terug naar Rwanda zou zijn gekeerd om de rebellen van RED Tabara te verzorgen (POI, p. 28). Ook uw zus Y [...], uw broer R [...] en uw schoonzus L.S [...], zouden gehoord hebben van deze beschuldiging (POI p. 28). Ook tegen uw echtgenoot zouden ze dat hebben gezegd (POI, p. 29). U stelde echter nooit rebellen van RED Tabara te hebben verzorgd en uit uw verklaringen blijkt dat u nooit officieel in beschuldiging werd gesteld, maar dat de imbonerakure slechts loze mondelinge beschuldigingen in die zin tegen u zouden hebben geuit. U kon ook niet antwoorden op de vraag hoe uw zus, uw broer en uw schoonzus op de hoogte werden gebracht van deze beschuldiging aan uw adres (POI, p. 28). Uw echtgenoot, F.N [...], stelde in verband met deze beschuldiging "Ik kan dat uitleggen in één zin, als iemand je wil beschuldigen dan gaat die persoon vanalles verzinnen om je te beschuldigen en bij haar begon dat omdat ze lid was van de CNL, dus begonnen beschuldigingen van ze is bij RED tabara gegaan (PO F.[...], p. 24). Hij stelde eveneens dat u nooit te maken had met de rebellen van RED Tabara (PO F.[...], p. 21).

Aan uw bewering dat uw echtgenoot, F.N [...], tijdens zijn vasthouding door leden van de veiligheidsdienst, aan zijn ondervragers zou gezegd hebben dat u in België internationale bescherming vroeg, kan geen geloof worden gehecht.

U stelde dat uw man tijdens zijn vasthouding door personen van de staatsveiligheid onder druk werd gezet om uw verblijfplaats te onthullen. U stelde dat hij uiteindelijk de waarheid zei en onthulde dat u zich via Servië naar België had begeven en daar internationale bescherming had gevraagd (POI, p. 29-30). Naast de bedenking dat geen geloof kan worden gehecht aan uw en uw echtgenoots bewering dat hij dergelijke informatie aan de veiligheidsdiensten van Burundi zou vrijgeven, terwijl hij helemaal niet verplicht was om dit te doen, maar dit volgens eigen zeggen deed omdat hij moe was en honger had en de waarheid wilde zeggen (PO F.[...], p. 37), kan ook worden opgemerkt dat uit de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van uw echtgenoot, F.N [...], blijkt dat zijn arrestatie en vasthouding niet geloofwaardig werden bevonden (zie weigeringsbeslissing F.N [...] in het administratief dossier).

Uit al het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw slechte relatie met uw vader, aan uw deelname aan demonstraties tegen het derde mandaat van Pierre Nkurunziza, aan uw politiek engagement binnen FNL en CNL en aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten/beschuldigingen.

U haalde voor uw kinderen aan dat zij bij terugkeer naar Burundi vervolgd zullen worden omdat zij van gemengd etnische origine zijn (POII, p. 26). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat huwelijken tussen partners van verschillende etnische origine gebruikelijk zijn in Burundi. Uw ouders en uzelf en uw echtgenoot zijn daar voorbeelden van, maar ook gewezen president Pierre Nkurunziza had een vader die tot de Hutu etnie behoorde en een moeder die Tutsi was. Het is niet overtuigend dat kinderen van wie de ouders van gemengde etnische origine zijn zouden worden vervolgd, wanneer relaties/huwelijken tussen partners van verschillende etnische origine worden toegelaten.

De door u voorgelegde documenten wijzigen voorgaande conclusies niet. Voor wat de door u ingevulde Vraag om inlichtingen betreft (e-mail 4/3/2024) kan worden opgemerkt dat de informatie die hierin werd vermeld meegenomen werd in de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. De lidkaart van CNL nr. 03202 betreft slechts een kopie, waaruit niet kan worden afgeleid wanneer deze kaart u precies werd afgeleverd en die op zich geen bewijs vormt van uw politiek engagement, laat staan van uw beweerdte vervolging in dat verband. De 4 bijdragebewijzen van CNL zijn eveneens (vrij onleesbare) kopies en vormen –evenmin als de kopie van de CNL lidkaart– een bewijs van politiek engagement of van uw beweerdte vervolging in dat verband. De vluchtelingenkaart van uw zus M.F.I [...] betreft een kopie en heeft op zich geen bewijskracht voor uw beweerdte vervolging of problemen. Bovendien is de afleveringsdatum op deze kaart niet te zien. Uw 2 diploma's inzake uw opleiding tot verpleegster, afgeleverd op 15/8/2014 en 22/7/2015, en uw Attestation de réussite nr. [...]/3ième Bacc/2022, van uw bacheloropleiding vroedvrouw 2016-2017, 2017-2018 en 2018-2019 aan de université des Grands Lacs, afgeleverd op 25/7/2022 tonen aan dat u een (universitaire) opleiding heeft genoten, maar hebben geen bewijskracht voor uw beweerdte vervolging. De geboorteakte van uw zoon I.H.B [...] (*in St-Truiden) vermeldt uw valse geboortedatum [...] /11/1997, waardoor het aan authenticiteitswaarde inboet. Voor wat het document van USAD Burundi betreft, stelt u dat de man op de foto P.N [...] is, die volgens u woordvoerder is van Binnenlandse Zaken. Hij zei dat mensen die vluchten uit Burundi en via Servië naar Europa gaan en een verzoek om internationale bescherming indienen en die naar Burundi zullen terugkeren vervolgd zullen worden. In dit verband kan worden verwezen naar onderstaande paragraaf over de behandeling kan verwezen worden naar de hieronder vermelde paragraaf over de behandeling van Burundezers door de Burundese autoriteiten bij terugkeer (cf. infra). Met betrekking tot de het door u voorgelegde registratiebewijs op uw naam als vluchteling in Rwanda dd. 24/6/2015 kan ook hier worden opgemerkt dat het een kopie betreft, waarvan de bewijswaarde bijgevolg beperkt is. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u in februari 2016 al besloot om naar Burundi terug te keren (POI, p. 31-32), waaruit kan worden afgeleid dat u de situatie toen voldoende veilig voor uzelf inschatte. De kopie van het Extrait d'Acte de Naissance nr. [...] op uw naam met geboortedatum [...] /8/1988, afgeleverd op 03/05/2022, werd hierboven al besproken en doet op zich geen afbreuk aan het voorgaande. De kopie van het Extrait d'Acte de Mariage nr. [...], afgeleverd op 01/08/2022 en de kopie van het Extrait d'Acte de Naissance nr. [...] van echtgenoot F.N [...], met geboortedatum [...] /6/1987, afgeleverd op 11/7/2023 bewijzen uw huwelijksband met F. N., maar doet op zich geen afbreuk aan hogervermelde bedenkingen. De kopie van het geboortetest van uw dochter B.K.T [...], met geboortedatum [...] /10/2021, afgeleverd op 20/10/2021, bewijst dat u haar moeder bent en dat F.N [...] haar vader is. De kopie van de identiteitspagina van het paspoort nr. [...] van uw dochter B.K.T [...], afgeleverd op 16/9/2022, vormt een begin van bewijs voor haar identiteit. De kopie van het registratiebewijs als vluchteling in Rwanda van uw nicht F.M [...] met registratiedatum 17 juni 2015, heeft geen bewijswaarde voor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. De kopie van de identiteitspagina van uw paspoort nr. [...] van M.G [...], afgeleverd op 16/7/2019, vormt een begin van bewijs voor uw identiteit. Hierboven werden al enkele

opmerkingen gemaakt omtrent de aflevering van uw paspoort (cf. supra). U beweerde dat uw paspoort en dat van uw dochter B.K.T [...] in Kroatië door de politie werd meegenomen POI, p. 20, terwijl uw broer A [...] beweerde dat zijn paspoort en ook dat van u en een 50-tal andere personen, in Kroatië door de smokkelaar in beslag werden genomen en dat deze smokkelaar de paspoorten nooit terug gaf (POI A [...], p. 26). De kopie van het Certificat Medical d'un Acte de viol sexuel, afgeleverd op 8/6/2020, werd hiervoor reeds uitgebreid besproken. Het geneesmiddelenvoorschrift van Dr. H [...] is niet dienstig in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer het willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst zodanig groot is dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus « Burundi : Situation sécuritaire » van 31 mei 2023 https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_situation_securitaire_20230531.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

Op politiek vlak begon in april 2015 een nieuwe crisis met de aankondiging van president Nkurunziza dat hij een derde mandaat ambieerde. Sindsdien zijn de tegenstanders van het regime (of degenen die als zodanig worden beschouwd) het slachtoffer van ernstige repressie. Latere gebeurtenissen veranderden deze situatie niet. In mei 2018 versterkte een nieuwe grondwet, goedgekeurd door een volksreferendum, namelijk de macht van president Nkurunziza en consolideerde de politieke dominantie van de CNDD-FDD, die mettertijd een "staatspartij" is geworden.

In juni 2020 vormde de nieuwe president, Evariste Ndayishimiye (winnaar van de presidentsverkiezingen van mei 2020 die vroegtijdig de eed aflegde na het plotse overlijden van zijn voorganger Pierre Nkurunziza), een regering die uitsluitend bestond uit leden van de CNDD-FDD, waaronder verscheidene "hardliners" van het regime. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of zij die als zodanig worden beschouwd) als onderdeel van een overheidsbeleid.

Tegelijkertijd is president Ndayishimiye er sinds zijn aantreden in geslaagd de banden met Rwanda aan te halen en een zekere detente te bereiken met de internationale gemeenschap.

Verschillende bronnen maken echter melding van sterke spanningen binnen de CNDD-FDD, tussen de president en de secretaris-generaal van de partij, Ndikuriyo. Deze laatste neemt veel radicalere standpunten in tegenover de internationale gemeenschap en de oppositie en lijkt de boodschap van verzoening en conciliatie die door president Ndayishimiye wordt uitgedragen, tegen te werken.

Wat de veiligheid betreft, wordt Burundi momenteel geconfronteerd met diverse vormen van geweld. Het kan gaan om gewapende confrontaties, politiek geweld of criminaliteit.

Het aantal geweldsincidenten en slachtoffers, in het bijzonder burgerslachtoffers, dat ACLED in 2022 en de eerste maanden van 2023 heeft geregistreerd, is echter aanzienlijk lager dan in voorgaande jaren. De Ligue Iteka en APRODH geven daarentegen een veel hoger aantal slachtoffers aan voor 2022, min of meer op hetzelfde niveau als in voorgaande jaren. Deze organisaties maken echter geen duidelijk onderscheid tussen burgerslachtoffers en niet-burgerlijke slachtoffers.

Wat de gewapende confrontaties in 2022 betreft, heeft ACLED slechts enkele weinige, soms dodelijke, confrontaties geregistreerd tussen de Burundese strijdkrachten en Rwandeestalige gewapende groeperingen, in het bijzonder de FLN of FDLR, in en rond het Kibirawoud in het noordwesten, voornamelijk in twee gemeenten in de provincie Cibitoke.

In het oosten van de Democratische Republiek Congo (DRC) heeft het leger, gesteund door de Imbonerakure, de militaire operaties tegen Burundese rebellen van de RED Tabara en de FNL voortgezet. Bij deze gevechten vielen aan beide kanten slachtoffers en werden een aantal mensenrechtenschendingen gepleegd, maar het Burundese leger lijkt erin geslaagd te zijn om deze gewapende groepen te verhinderen om operaties uit te voeren in Burundi.

Tussen begin 2022 en eind maart 2023 vonden deze gewapende confrontaties vooral plaats in de provincie Cibitoke, die het zwaarst getroffen bleef door het geweld en goed was voor meer dan de helft van de slachtoffers (van wie velen lid waren van gewapende groepen die in het Kibirawoud zijn gevestigd). Elders in het land werden geen gewapende conflicten gemeld.

Ondanks de verklaringen van president Ndayishimiye dat hij van plan is het rechtssysteem te hervormen, corruptie te bestrijden en degenen die verantwoordelijk zijn voor mensenrechtenschendingen te vervolgen, merken verschillende waarnemers op dat er geen wezenlijke verbetering is opgetreden in de mensenrechtensituatie.

Hoewel het staatsgeweld minder flagrant is dan in 2015, geeft een communiqué van een groot aantal Burundese en internationale organisaties aan dat de structurele problemen die door de onderzoekscommissie van de VN werden geïdentificeerd, nog onverminderd aanwezig zijn: willekeurige arrestaties van politieke opposanten of mensen die als zodanig worden beschouwd, foltering, gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke executies, seksueel geweld, beperkingen van de vrijheid van meningsuiting en schendingen van economische en sociale rechten. De meeste van deze schendingen vallen onder de verantwoordelijkheid van de veiligheidstroepen, de Nationale Inlichtingendienst (SNR) en de Imbonerakure, die over het algemeen straffeloos handelen.

Hoewel de IDHB erkent dat de mensenrechtenschendingen door staatsagenten in 2022 zijn afgenomen, heeft deze bron het over een "relatieve" en "tijdelijke" rust.

De IDHB meldt een toenemende militarisering en een geleidelijke formalisering van de rol van de Imbonerakure in veiligheidsoperaties. Burundese en internationale organisaties wijzen op eerder verkiezingsgeweld en waarschuwen voor toenemende politieke repressie in het komende jaar.

HRW benadrukt in september 2022 dat de democratische ruimte gesloten blijft en dat de controle op de media en het maatschappelijk middenveld niet afneemt. Dezelfde bron meldt dat de autoriteiten (hoge ambtenaren, leger, de ordetroepen, lokale administratieve autoriteiten en Imbonerakure) zich vooral richten tegen personen die geen steun betuigen aan de CNDD-FDD of aan de president (met name door te weigeren lid te worden van de partij of financiële bijdragen te leveren), leden van de CNL en soms leden van andere oppositiepartijen, familieleden van echte of vermeende opposanten, mensen die verdacht worden van betrokkenheid bij gewapende aanvallen of samenwerking met gewapende groepen.

Daarnaast geeft de UNHCR aan dat tussen september 2017 en 30 april 2023 ongeveer 209.000 vluchtelingen naar Burundi werden gerepatrieerd en dat de terugkeerbeweging in 2022 in intensiteit is afgenomen. Het aantal mensen dat naar de buurlanden vertrok, overtrof het aantal gerepatrieerden in de eerste maanden van 2023. Terugkeer naar vaak verarmde en kwetsbare gemeenschappen, moeilijke toegang tot bestaansmiddelen en basisdiensten en, in enkele gevallen, veiligheidsproblemen beïnvloeden de re-integratie op korte en lange termijn of kunnen secundaire ontheemding veroorzaken.

Verschillende bronnen geven aan dat de economische situatie blijft verslechteren en OCHA stelt dat dit rampzalige gevolgen heeft voor de humanitaire situatie.

Uit bovengenoemde objectieve informatie blijkt dat de gewelddadige incidenten die in Burundi werden waargenomen, in hoge mate doelgericht zijn en de meeste waarnemers zijn het er nog steeds over eens dat de crisis in de eerste plaats van politieke aard is. Bij deze incidenten vallen ook minder slachtoffers dan in de beginjaren van de crisis.

Uit bovenstaande informatie blijkt dus dat ondanks een onstabiele veiligheidssituatie die nauwlettend in het oog moet worden gehouden, de gewelddaden uiterst beperkt blijven in tijd en ruimte en dat bijgevolg niet kan worden besloten dat Burundi een situatie kent van "willekeurig geweld" als gevolg van een "binnenlands gewapend conflict" in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Ten slotte is het Commissariaat-generaal op basis van de objectieve informatie waarover het beschikt (zie COI FOCUS BURUNDI, *Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays du 21 juin 2024* te raadplegen op de website https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_le_traitement_reserve_par_les_autorites_nationales_a_leurs_ressortissants_de_retour_dans_le_pays

van mening dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België verblijft of op doorreis is, en specifiek in de hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat het aanleiding geeft tot een gegronde vrees, wat hem betreft, voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi.

In 2015 leidde de crisis rond de derde ambtstermijn van president Pierre Nkurunziza tot de ontheemding van honderdduizenden Burundezen naar de buurlanden. Veel politieke figuren, leden van de regerende partij, leden van de oppositie maar ook leden van het maatschappelijk middenveld en van de pers zochten hun toevlucht in westerse landen, o.a. in België. De kritische houding van België ten opzichte van de Burundese regering na de crisis van 2015 en het groot aantal dissidenten dat zijn toevlucht in België heeft gezocht, hebben de betrekkingen tussen beide landen ernstig geschaad.

Uit bovenvermelde objectieve informatie blijkt echter duidelijk dat de betrekkingen tussen beide landen zich sinds de verkiezing van president Ndayishimiye in 2020 sterk in positieve zin hebben ontwikkeld. Het aantreden in juni 2020 van de nieuwe president, die blijkt geeft van meer openheid tegenover de internationale gemeenschap dan zijn voorganger, bracht een nieuwe dynamiek in de bilaterale betrekkingen tussen Burundi en België, wat resulteerde in talrijke ontmoetingen tussen Belgische en Burundese politieke hoogwaardigheidsbekleders. In 2022 hief de Europese Unie (EU) de begrotingssancties tegen de Burundese regering op en schafte gerichte sancties af tegen twee leidende figuren van het regime, waaronder generaal Gervais Ndirakobuca.

Hoewel sommige bronnen aangeven dat elementen binnen het Burundese regime vijandig blijven staan tegenover België, verwelkomden de twee landen in december 2023 de normalisering van hun bilaterale betrekkingen en ondertekenden ze een nieuw bilateraal samenwerkingsprogramma ter waarde van 75 miljoen euro. Dit vijfjarenprogramma, dat in januari 2024 in werking trad, is het eerste sinds de rechtstreekse hulp aan Burundi in 2015 werd opgeschort.

Wat de betrekkingen tussen de Burundese autoriteiten en de diaspora in België betreft, wijzen verschillende bronnen erop dat president Ndayishimiye een aanpak wil volgen die enigszins verschilt van die van zijn voorganger Pierre Nkurunziza. Thans zijn de meeste inspanningen erop gericht om verschillende leden van de Burundese diaspora aan te moedigen om ofwel terug te keren naar Burundi ofwel de nationale agenda van de president te steunen en te investeren in het land. Tijdens zijn bezoeken in Brussel in 2022 en 2023 heeft president Ndayishimiye in België leden van de Burundese gemeenschap ontmoet, waaronder ook tegenstanders van het regime, waardoor de kanalen werden heropend voor een dialoog met degenen die jarenlang door de regering werden gedenigreerd. De krant Journal Iwacu meldt dat de president tijdens de zevende editie van de week van de diaspora, die in augustus 2023 plaatsvond, de leden van de Burundese diaspora opriep om zich te verenigen en hen verzekerde dat de regering hen niet langer beschouwde als "vijanden van het land".

Hoewel de bronnen anderzijds wijzen op de wens van de Burundese autoriteiten om meer controle uit te oefenen op de Burundese diaspora in België dan in andere landen zoals Frankrijk, hebben de Belgische veiligheidsdiensten de impact en de capaciteit van de Service national de renseignement burundais (SNR) in België enigszins genuanceerd, alsook zijn vermogen om alle leden van de Burundese diaspora nauwlettend in de gaten te houden. Dezelfde bron beweert echter ook dat de SNR, ondanks de beperkte toezichtmiddelen, zeker kan rekenen op een netwerk van leden van de diaspora die sympathiseren met het Burundese regime, die op die manier informatie kunnen verzamelen en zelfs de politieke activiteiten van Burundese onderdanen die actief zijn in oppositiebewegingen, in België kunnen verstoren. Deze activiteiten zijn echter vooral gericht op invloedrijke leden van oppositieorganisaties zoals de MSD.

De Belgische veiligheidsdiensten geven ook aan dat, hoewel niet kan worden uitgesloten dat Burundezen uit België sporadisch problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten, het zeer onwaarschijnlijk is dat er een systematisch beleid is ingesteld om alle Burundezen die uit België terugkeren te intimideren, te arresteren of in het oog te houden.

Verder geven door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen aan dat Burundese onderdanen vaak heen en weer reizen tussen de twee landen.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen betreft vanuit België, registreerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tussen 1 januari 2018 en 31 december 2023, 31 door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) georganiseerde vrijwillige terugkeren (waaronder 8 begeleide minderjarigen en 21 volwassenen die een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend) en geen enkele gedwongen terugkeer vanaf het Belgische grondgebied sinds 2015. Anderzijds maakt de DVZ melding van 7 refoulements van Burundese onderdanen aan de grens in dezelfde periode, waaronder 3 een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend. Twee van hen werden onder politiebegeleiding gedwongen gerepatriëerd. In dit verband zijn sommige bronnen van mening dat gedwongen repatriëring door België onder politiebegeleiding de gerepatriëerde eventueel kan blootstellen aan problemen met de Burundese autoriteiten, waaronder de SNR.

Hoewel de wet tot regeling van de migratie in Burundi, die eind 2021 werd aangenomen, illegale binnenkomst, illegaal verblijf en illegaal vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft het Commissariaat-generaal geen enkele wetsbepaling gevonden die het vragen van internationale bescherming of een verblijf in het buitenland bestraft.

Hoewel sommige gesprekspartners van mening zijn dat de Burundese autoriteiten op de hoogte kunnen zijn van een aanvraag voor internationale bescherming, stellen de DVZ en IOM dat ze nooit de autoriteiten in het land van herkomst meedelen dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, hoewel de gesprekspartners van het Commissariaat-generaal niet allemaal dezelfde autoriteiten noemen, waren de meesten het eens over de aanwezigheid van de politie, in het bijzonder de agenten van het Commissariat général des migrations (CGM – vroeger bekend als “Police de l’air, des frontières et des étrangers” (PAFE)), die verantwoordelijk zijn voor immigratie en emigratie en reisdocumenten controleren, en over de aanwezigheid van de SNR. Enkele afzonderlijke gesprekspartners vermelden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.

Eenmaal op Burundees grondgebied maakt geen van de door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen echter melding van bijzondere procedures of controles voor Burundezers die terugkeren.

Bovendien melden de internationale rapporten die het Commissariaat-generaal raadpleegde over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019, geen enkel geval van eventuele problemen die Burundese onderdanen die uit België terugkeren ondervonden bij hun terugkeer.

De IOM in Burundi heeft verklaard dat Burundese onderdanen die hebben gekozen voor vrijwillige terugkeer vanuit België en die gedurende zes maanden worden opgevolgd door de IOM, tot nu toe geen problemen hebben ondervonden. In november 2022 bevestigde ook het Ministère burundais des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement (MAECD) aan de Belgische ambassadeur, in aanwezigheid van de IOM, dat er geen belemmeringen waren voor een ondersteuning via de programma's voor vrijwillige terugkeer en re-integratie.

Hoewel de meerderheid van de door het CGVS gecontacteerde bronnen aangeeft dat het loutere feit van doorreis of verblijf in België de Burundese onderdanen niet blootstelt aan problemen met hun autoriteiten wanneer ze terugkeren naar het land, wijzen sommige gesprekspartners er echter op dat mensen die in België om internationale bescherming hebben verzocht, en voor zover de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, kunnen worden gepercipieerd als opposanten of mensen die het imago van het land hebben besmeurd en dat ze hierdoor problemen riskeren met de Burundese autoriteiten. Deze gesprekspartners halen echter geen enkel concreet geval aan die hen bekend is of onder hun aandacht werd gebracht van Burundese uitgeprocedeerde verzoekers die vanuit België werden gerepatrieerd en na hun terugkeer in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten.

Daarnaast is de informatie die door de Move-coalitie (een platform van Belgische ngo's die begeleiding bieden aan migranten die in gesloten centra worden vastgehouden) werd verstrekt over twee Burundese onderdanen die werden gerepatrieerd/de toegang werden geweigerd aan de Belgische grens en die problemen zouden hebben ondervonden na hun terugkeer naar Burundi, vaag, onduidelijk en onzeker.

Wat betreft de Burundese onderdaan die in november 2022 werd gerepatrieerd, werden de weinige gegevens die ter kennis werden gebracht van het Commissariaat-generaal uiteindelijk door één van de bronnen ontkend. Bovendien komt de naam van de Burundese onderdaan nergens voor in de verschillende bronnen die het Commissariaat-generaal heeft geraadpleegd (in het bijzonder de rapporten die gepubliceerd worden door Burundese organisaties die een wekelijks of maandelijks overzicht geven van de mensenrechtenschendingen) en de Belgische diplomatieke bron verklaart dat ze hierover geen informatie heeft.

Wat de tweede Burundese onderdaan betreft, aan wie in februari 2023 de toegang tot het Belgisch grondgebied werd geweigerd, blijft de door de Move-coalitie verkregen informatie twijfelachtig daar zij voornamelijk gebaseerd is op de verklaringen van de persoon zelf. Bovendien heeft geen enkele onafhankelijke bron of uitgebreid onlineonderzoek de door het platform gerapporteerde informatie bevestigd.

Hoewel ze de regelmatige publicaties van verschillende Burundese mensenrechtenorganisaties blijft volgen, heeft CEDOCA vastgesteld dat de namen van de twee gerepatrieerde Burundese onderdanen er niet in voorkomen. Ook een zoekactie op Google eind april 2024 met de namen van deze twee personen leverde geen resultaten op.

Per slot van rekening wordt in voornoemde objectieve informatie geen enkel concreet en reëel geval gemeld van uitgeprocedeerde Burundese onderdanen die vanuit België werden gerepatrieerd en bij aankomst in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten. Het Commissariaat-generaal benadrukt dat het niet tot haar taken behoort om op een louter hypothetische basis te beslissen.

Daarentegen blijkt duidelijk uit voornoemde informatie dat Burundese onderdanen met een specifiek profiel, o.a. omwille van een bewezen band met de oppositie of het maatschappelijk middenveld, problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten. In dit geval kan een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming een verzwarende factor zijn.

Het Commissariaat-generaal erkent bijgevolg dat, rekening houdend met de individuele/persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming, een internationale beschermingsstatus kan worden toegekend. Indien een Burundese verzoeker omwille van een specifiek profiel nood heeft aan bescherming zal deze hem worden toegekend.

In het licht van wat voorafgaat en na grondige analyse van de beschikbare informatie, is het Commissariaat-generaal van mening dat het loutere feit van een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming niet van dien aard is dat het om het even welke Burundese onderdaan in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht maakt van sympathieën voor de oppositie en dat dit verblijf bijgevolg niet voor elke Burundese onderdaan een gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigt in geval van terugkeer in Burundi.

Er kan tot slot nog worden opgemerkt dat in hoofde van uw moeder, A.S. (OV nr. [...] – CG nr. [...]), van uw broer A.I. (OV nr. [...] – CG nr. [...]) en van uw echtgenoot, F.N. (OV nr. [...] - CG nr. [...]), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- Ten aanzien van verzoeker, F.N.:

“Asielaanvraag: 20/03/2024

Overdracht CGVS: 11/04/2024

U werd op 15 mei april 2024 gehoord het CGVS gehoord van 9u38 tot 14u28 met de bijstand van een tolk Kirundi (hierna PO). Uw advocate, Mr. Valentine Fontaine (loco Mr. Hardy), was gedurende de volledige duur van dit PO aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Burundese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Buyenzi, in Bujumbura. Uw vader is Tutsi en uw moeder Hutu. Uw vader, die voor de bank werkte, overleed in 1993. Uw moeder is een gepensioneerde zakenvrouw. U woonde voornamelijk in Buyenzi, ging er ook naar school. U studeerde wiskunde aan de Université du Burundi. In 2017 verhuisde u naar Gihosha. Eerst woonde u daar alleen en na uw huwelijk op 19 december 2020 woonde u er met uw echtgenote M.G [...], die u in juni 2020 had leren kennen. U heeft twee kinderen met haar, B.K.T [...] en I.H.B [...]. Uw echtgenote was lid van en actief binnen de partij CNL (Congrès National de Liberté). U was geen lid van deze partij, omdat u slechte ervaringen had met alles wat met politiek te maken had. Uw echtgenote had ruzie met haar vader omwille van haar lidmaatschap van CNL, omdat hij de regeringspartij CNDD FDD aanhing en ook voor deze partij werkte. U vernam van uw echtgenote dat zij in 2015 was moeten vluchten omdat ze deelgenomen had aan demonstraties tegen de derde ambtstermijn van de president. Uw echtgenote vertelde u ook dat zij –niet lang voor jullie elkaar voor het eerst ontmoetten- omwille van haar CNL lidmaatschap door imbonerakure seksueel was mishandeld en aan haar been gewond was geraakt. Uw echtgenote verliet Burundi in oktober 2022, samen met jullie dochter B.K.T [...], voor wie u een paspoort had geregeld. U werd af en toe opgebeld door imbonerakure van uw wijk, en door hen bedreigd omdat u als Tutsi een Hutu vrouw had en volgens hen zodoende profiteerde van de regering. Op een vrijdag in augustus 2023, toen u op weg was naar uw werk, werd u onder bedreiging van een wapen meegenomen in een wagen waarin een politieagent zat. U werd geslagen en uw telefoon en identiteitskaart werden in beslag genomen en u werd naar een kamer gebracht. De volgende maandag werd u door de agent en iemand in burger gevraagd waar uw echtgenote was. Eerst zei u dat ze op bezoek was en dat ze terug zou komen, maar u werd niet geloofd. Uw ondervragers zeiden dat ze wisten dat u uw echtgenote had geholpen om RED Tabara rebellen te verzorgen, hetgeen echter niet strookt met de werkelijkheid. Toen u moe werd en honger kreeg zei u dat uw echtgenote via Servië naar België was gereisd en daar een verzoek om internationale bescherming had ingediend. Er werd van u geëist dat u voor uw vrijlating zou betalen en met dat doel belde u uw zus, die de veiligheidsdiensten het geld overhandigde. U werd diezelfde maandag vrijgelaten. Nadien realiseerde u zich dat u was vastgehouden door agenten van de veiligheidsdiensten. Op 31 augustus 2023 vertrok u uit Burundi. Volgens uw

verklaringen voor de DVZ reisde u via Ethiopië naar ZuidKorea, waar u gedurende ongeveer 6 maanden Psychologie en Counseling studeerde. U vroeg en verkreeg een visum voor Duitsland, waar u op 6 maart 2024 aankwam. Op 19 maart 2024 reisde u naar België, waar u op 20 maart 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U legde volgende documenten neer ter staving van uw verzoek. Een origineel Burundees paspoort nr. [...], afgeleverd op 25/5/2022; een originele identiteitskaart van Burundi [...], afgeleverd op 7/10/2008; een origineel rijbewijs nr. [...]; een originele "Extrait d'Acte de Mariage" [...] – 1/2020, afgeleverd op 01/08/2022; een kopie van een Avis de recherche, afgeleverd door een Officier van de gerechtelijke politie op 10/8/2023; een kopie van een Mandat d'amener, afgeleverd op 18/8/2023 door een officier du Ministère Public; een Extrait d'Acte de Naissance van uw dochter B.K.T [...], afgeleverd op 10/10/2021; een Extrait d'Acte de Naissance op uw naam, afgeleverd op 11/7/2023; een geboorteakte van uw zoon I.H.B [...], afgeleverd op 16/5/2023 en een Diplôme de licencié en pédagogie appliquée, agrégé de l'enseignement secondaire, afgeleverd op 6/2/2015.

Uw echtgenote, M.G [...], diende op 1/12/2022 een verzoek om internationale bescherming. Uw schoonmoeder, A.S [...], diende in 21/11/2019 een verzoek om internationale bescherming in. Uw schoonbroer A.I [...] deed dat op 1/12/2022.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen in de vragenlijst dd. 5/4/2024 (hierna "VL", ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna "DVZ")), tijdens het gehoor door de DVZ dd. 5/4/2024 (hierna "DVZ") en voor het CGVS (hierna "PO") blijkt dat door u aangehaalde vrees voor vervolging direct terug te leiden is tot het feit dat uw echtgenote, wiens vader voor de regeringspartij CNDD FDD werkte, door de Burundese autoriteiten werd gezocht omwille van haar oppositie-activiteiten en men van u informatie wilde loskrijgen over haar verblijfplaats. Ook haalde u aan dat u dreig telefoons kreeg van imbonerakure uit uw buurt, waarin werd gezegd dat u als Tutsi met een Hutu vrouw profiteerde van de regering.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in hoofde van uw echtgenote, M.G [...] een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

In deze weigeringsbeslissing (zie kopie weigeringsbeslissing M.G [...] in het administratief dossier) werd geconcludeerd dat geen geloof kon worden gehecht aan de slechte relatie die uw echtgenote met haar vader beweerde te hebben, aan haar deelname aan demonstraties tegen het derde mandaat van Pierre Nkurunzisa, aan haar politiek engagement binnen FNL en CNL en aan de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten/beschuldigingen. Dit laat dan ook toe om de door u aangehaalde vrees en vervolgingsfeiten, die volgens u volledig voortvloeien uit deze van uw echtgenote, bij voorbaat te betwijfelen.

Verder zijn de door u aangehaalde vervolgingsfeiten/vrees voor vervolging door de Burundese autoriteiten ongeloofwaardig, omdat zij niet verenigbaar zijn met een aantal gegevens die terug te vinden zijn in de door u voorgelegde documenten.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat uit de uitreisstempel in het door u voorgelegde Burundees paspoort nr.[...] blijkt dat u op 31 augustus 2023 Burundi heeft verlaten via de luchthaven van Melchior Ndadaye (Bujumbura). Dit legaal vertrek via een officiële controlepost (waarvan de uitreisstempel getuigt) op de luchthaven in Bujumbura is niet verenigbaar met uw bewering dat u op vrijdag 4 augustus 2023 door de veiligheidsdiensten (PO, p. 21) werd meegenomen, vastgehouden, bedreigd en via omkoping op maandag 7 augustus 2023 zou zijn vrijgelaten (VL, pt3.1. en PO, p. 34-36). Dit legaal vertrek eind augustus 2023 is evenmin verenigbaar met de door u voorgelegde kopies van een Avis de recherche, afgeleverd door een Officier van de gerechtelijke politie op 10/8/2023 en van een Mandat d'amener, afgeleverd op 18/8/2023 door

een officier du Ministère Public, waaruit kan worden afgeleid dat u –na uw vrijlating- opnieuw door de Burundese autoriteiten zou zijn opgespoord. Het kan niet ernstig worden genomen dat iemand die volgens de inhoud van de Mandat d’amener gezocht wordt omwille van een “atteinte à la sûreté d’état” dezelfde maand nog probleemloos via de luchthaven het land zou kunnen verlaten. U kon hier zelf ook geen zinnige uitleg voor geven (PO, p. 22). Deze vaststelling ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Daarnaast komt het volstrekt niet overtuigend over dat u enerzijds van 4 tot 8 augustus 2023 door leden van de veiligheidsdiensten zou zijn vastgehouden omdat ze wilden weten waar uw echtgenote zich bevond, maar dat anderzijds op 10 augustus 2023 –amper 2 dagen na uw vrijlating- een opsporingsbevel voor u zou zijn opgemaakt en op 18 augustus 2023 een bevel tot aanhouding. Indien de Burundese veiligheidsdiensten er werkelijk van overtuigd waren dat u een bedreiging vormde voor de staatsveiligheid zou men toch verwachten dat ze u op 7 augustus 2023 niet zouden hebben vrijgelaten om 2 dagen later een opsporingsbevel en een week later een aanhoudingsbevel voor u op te maken. Voor wat die 2 documenten betreft kunnen trouwens nog enkele bijkomende bedenkingen worden geformuleerd. Vooreerst gaat het om kopies, waarvan de bewijswaarde op zich al beperkt is; u stelde dat de originele documenten zich in Bujumbura, bij uw buurman bevinden (PO, p. 20-23). U stelde dat u niet thuis was toen de documenten werden bezorgd en dat u de documenten niet zelf in ontvangst nam. Het wekt verbazing dat documenten met deze gevoelige inhoud, die op een verschillende dag werden opgemaakt, in uw afwezigheid dan maar allebei werden overhandigd aan de eerste beschikbare persoon die ze in ontvangst wilde/kon nemen, met name uw buurman A [...] (PO, p. 20-23). Met betrekking tot de Mandat d’amener stelde u dat ze u beschuldigden dat u tegen de nationale veiligheid was. Gevraagd wat daarmee wordt bedoeld, antwoordde u “Dat heeft eigenlijk te maken met het probleem van mijn vrouw. Het probleem dat zij had. Het was eigenlijk niets tegen mij persoonlijk. Het was tegen mijn vrouw gericht, had te maken met haar probleem en dan schreven ze gewoon dat ik tegen de nationale veiligheid was” (PO, p. 20). Naast de vaststelling dat het bijzonder bedenkelijk is dat men u er persoonlijk van zou beschuldigen een bedreiging voor de veiligheid van de staat te vormen, terwijl de beschuldiging in feite uw echtgenote betrof, is het ook vreemd dat men voor u een opsporingsbevel en arrestatiebevel zou hebben afgeleverd, maar niet voor uw echtgenote. Wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd of er voor uw echtgenote iets op haar naam is toegekomen sinds ze Burundi verliet, ontweek u eerst de vraag. Wanneer u dan werd gevraagd of er voor uw echtgenote een convocatie, een mandat d’arrêt of een avis de recherche is toegekomen, antwoordde u ontkennend (PO, p. 24). Gevraagd hoe u uitlegt dat er voor haar nooit iets is toegekomen en voor u wel, terwijl u duidelijk liet uitschijnen dat de Burundese veiligheidsdiensten uw echtgenote wilden vinden, gaf u dit merkwaardige antwoord “Ik dacht dat het voor haar niet nodig was om voor haar een mandat d’arrêt of mandat d’amener nodig was als bewijs, ik moest antwoorden geven in haar plaats toen ik vastgenomen was.” (PO, p. 24). De vraag was echter niet waarom u geen opsporingsdocumenten op de naam van uw vrouw voorlegde of heeft meegebracht, maar waarom de Burundese autoriteiten geen aanhoudingsbevel op haar naam hebben opgemaakt en verstuurd. Tot slot kan nog worden opgemerkt dat op het mandat d’amener een schuine streep werd gezet, daar waar normaliter een nummer wordt vermeld. Vermits uw vasthouding in het licht van hogervermelde opmerkingen ongeloofwaardig werd geacht, kan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u onder druk van de omstandigheden aan uw ondervragers zou onthuld hebben dat uw echtgenote, M.G [...], in België een verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend.

Voor wat de dreig telefoons van imbonerakure betreft, waarin werd gezegd dat u als Tutsi met een Hutu vrouw profiteerde van de regering, kan het volgende worden opgemerkt.

U zei dat u af en toe dergelijke dreig telefoons kreeg van imbonerakure uit uw buurt, waarin werd gezegd dat u als Tutsi met een Hutu vrouw profiteerde van de regering. U stelde uitdrukkelijk dat u deze problemen kreeg nadat u uw vrouw leerde kennen, waaruit impliciet blijkt dat u werd geïnteresserd omwille van uw relatie met een (Hutu) vrouw (PO, p. 32). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat huwelijken tussen partners van verschillende etnische origine gebruikelijk zijn in Burundi. U gaf dit zelf ook aan dat gemengde huwelijken zijn toegestaan (PO, p. 21-22). Uw ouders zijn ook van gemengde etnische origine (PO, p. 5). Bijgevolg is het onwaarschijnlijk dat u als Tutsi vervolgd zou worden, louter omwille van uw etnische origine of omwille van uw huwelijk met een Hutu vrouw.

Uit al het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde arrestatie en vasthouding op basis van de verdenkingen die de veiligheidsdiensten ten aanzien van uw echtgenote hadden. Er kan geen vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofde worden weerhouden.

Voor wat de door u voorgelegde documenten betreft, kan het volgende worden opgemerkt. Het origineel Burundees paspoort nr. [...], afgeleverd op 25/5/2022, staft uw identiteit en wijst erop dat u legaal uit Burundi bent vertrokken. Dit document werd hierboven reeds besproken. Uw originele identiteitskaart van Burundi [...], afgeleverd op 7/10/2008, uw origineel rijbewijs nr. [...] en de Extrait d’Acte de Naissance op uw naam, afgeleverd op 11/7/2023, bewijzen uw identiteit, die hier niet meteen wordt betwijfeld. Het origineel van de

“Extrait d’Acte de Mariage” [...] – 1/2020, afgeleverd op 01/08/2022, bewijst uw huwelijkse band met M.G [...]. De kopie van de Avis de recherche, afgeleverd door een Officier van de gerechtelijke politie op 10/8/2023 en de kopie van de Mandat d’amener, afgeleverd op 18/8/2023 door de officier du Ministère Public, werden hierboven al uitgebreid besproken en doen geen afbreuk aan hogervermelde opmerkingen en bedenkingen. De Extrait d’Acte de Naissance van uw dochter B.K.T [...], afgeleverd op 10/10/2021 toont aan dat u de vader bent van dit kind. Op de door u voorgelegde geboorteakte van uw zoon I.H.B [...], afgeleverd op 16/5/2023, staat uw naam niet vermeld. Tot slot vormt de Diplôme de licencié en pédagogie appliquée, agrégé de l’enseignement secondaire, afgeleverd op 6/2/2015, een bewijs van uw opleiding.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer het willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst zodanig groot is dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus « Burundi : Situation sécuritaire » van 31 mei 2023 https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi._situation_securitaire_20230531.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

Op politiek vlak begon in april 2015 een nieuwe crisis met de aankondiging van president Nkurunziza dat hij een derde mandaat ambieerde. Sindsdien zijn de tegenstanders van het regime (of degenen die als zodanig worden beschouwd) het slachtoffer van ernstige repressie. Latere gebeurtenissen veranderden deze situatie niet. In mei 2018 versterkte een nieuwe grondwet, goedgekeurd door een volksreferendum, namelijk de macht van president Nkurunziza en consolideerde de politieke dominantie van de CNDD-FDD, die mettertijd een "staatspartij" is geworden.

In juni 2020 vormde de nieuwe president, Evariste Ndayishimiye (winnaar van de presidentsverkiezingen van mei 2020 die vroegtijdig de eed aflegde na het plotse overlijden van zijn voorganger Pierre Nkurunziza), een regering die uitsluitend bestond uit leden van de CNDD-FDD, waaronder verscheidene "hardliners" van het regime. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of zij die als zodanig worden beschouwd) als onderdeel van een overheidsbeleid.

Tegelijkertijd is president Ndayishimiye er sinds zijn aantreden in geslaagd de banden met Rwanda aan te halen en een zekere detente te bereiken met de internationale gemeenschap.

Verschillende bronnen maken echter melding van sterke spanningen binnen de CNDD-FDD, tussen de president en de secretaris-generaal van de partij, Ndikuriyo. Deze laatste neemt veel radicalere standpunten in tegenover de internationale gemeenschap en de oppositie en lijkt de boodschap van verzoening en conciliatie die door president Ndayishimiye wordt uitgedragen, tegen te werken.

Wat de veiligheid betreft, wordt Burundi momenteel geconfronteerd met diverse vormen van geweld. Het kan gaan om gewapende confrontaties, politiek geweld of criminaliteit.

Het aantal geweldsincidenten en slachtoffers, in het bijzonder burgerslachtoffers, dat ACLED in 2022 en de eerste maanden van 2023 heeft geregistreerd, is echter aanzienlijk lager dan in voorgaande jaren. De Ligue Iteka en APRODH geven daarentegen een veel hoger aantal slachtoffers aan voor 2022, min of meer op hetzelfde niveau als in voorgaande jaren. Deze organisaties maken echter geen duidelijk onderscheid tussen burgerslachtoffers en niet-burgerlijke slachtoffers.

Wat de gewapende confrontaties in 2022 betreft, heeft ACLED slechts enkele weinige, soms dodelijke, confrontaties geregistreerd tussen de Burundese strijdkrachten en Rwandeestalige gewapende groeperingen, in het bijzonder de FLN of FDLR, in en rond het Kibirawoud in het noordwesten, voornamelijk in twee gemeenten in de provincie Cibitoke.

In het oosten van de Democratische Republiek Congo (DRC) heeft het leger, gesteund door de Imbonerakure, de militaire operaties tegen Burundese rebellen van de RED Tabara en de FNL voortgezet. Bij deze gevechten vielen aan beide kanten slachtoffers en werden een aantal mensenrechtenschendingen gepleegd, maar het Burundese leger lijkt erin geslaagd te zijn om deze gewapende groepen te verhinderen om operaties uit te voeren in Burundi.

Tussen begin 2022 en eind maart 2023 vonden deze gewapende confrontaties vooral plaats in de provincie Cibitoke, die het zwaarst getroffen bleef door het geweld en goed was voor meer dan de helft van de

slachtoffers (van wie velen lid waren van gewapende groepen die in het Kibirawoud zijn gelegd). Elders in het land werden geen gewapende conflicten gemeld.

Ondanks de verklaringen van president Ndayishimiye dat hij van plan is het rechtssysteem te hervormen, corruptie te bestrijden en degenen die verantwoordelijk zijn voor mensenrechtenschendingen te vervolgen, merken verschillende waarnemers op dat er geen wezenlijke verbetering is opgetreden in de mensenrechtensituatie.

Hoewel het staatsgeweld minder flagrant is dan in 2015, geeft een communiqué van een groot aantal Burundese en internationale organisaties aan dat de structurele problemen die door de onderzoekscommissie van de VN werden geïdentificeerd, nog onverminderd aanwezig zijn: willekeurige arrestaties van politieke opposanten of mensen die als zodanig worden beschouwd, foltering, gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke executies, seksueel geweld, beperkingen van de vrijheid van meningsuiting en schendingen van economische en sociale rechten. De meeste van deze schendingen vallen onder de verantwoordelijkheid van de veiligheidstroepen, de Nationale Inlichtingendienst (SNR) en de Imbonerakure, die over het algemeen straffeloos handelen.

Hoewel de IDHB erkent dat de mensenrechtenschendingen door staatsagenten in 2022 zijn afgenomen, heeft deze bron het over een "relatieve" en "tijdelijke" rust.

De IDHB meldt een toenemende militarisering en een geleidelijke formalisering van de rol van de Imbonerakure in veiligheidsoperaties. Burundese en internationale organisaties wijzen op eerder verkiezingsgeweld en waarschuwen voor toenemende politieke repressie in het komende jaar.

HRW benadrukt in september 2022 dat de democratische ruimte gesloten blijft en dat de controle op de media en het maatschappelijk middenveld niet afneemt. Dezelfde bron meldt dat de autoriteiten (hoge ambtenaren, leger, de ordetroepen, lokale administratieve autoriteiten en Imbonerakure) zich vooral richten tegen personen die geen steun betuigen aan de CNDD-FDD of aan de president (met name door te weigeren lid te worden van de partij of financiële bijdragen te leveren), leden van de CNL en soms leden van andere oppositiepartijen, familieleden van echte of vermeende opposanten, mensen die verdacht worden van betrokkenheid bij gewapende aanvallen of samenwerking met gewapende groepen.

Daarnaast geeft de UNHCR aan dat tussen september 2017 en 30 april 2023 ongeveer 209.000 vluchtelingen naar Burundi werden gerepatrieerd en dat de terugkeerbeweging in 2022 in intensiteit is afgenomen. Het aantal mensen dat naar de buurlanden vertrok, overtrof het aantal gerepatrieerden in de eerste maanden van 2023. Terugkeer naar vaak verarmde en kwetsbare gemeenschappen, moeilijke toegang tot bestaansmiddelen en basisdiensten en, in enkele gevallen, veiligheidsproblemen beïnvloeden de re-integratie op korte en lange termijn of kunnen secundaire ontheemding veroorzaken.

Verschillende bronnen geven aan dat de economische situatie blijft verslechteren en OCHA stelt dat dit rampzalige gevolgen heeft voor de humanitaire situatie.

Uit bovengenoemde objectieve informatie blijkt dat de gewelddadige incidenten die in Burundi werden waargenomen, in hoge mate doelgericht zijn en de meeste waarnemers zijn het er nog steeds over eens dat de crisis in de eerste plaats van politieke aard is. Bij deze incidenten vallen ook minder slachtoffers dan in de beginjaren van de crisis.

Uit bovenstaande informatie blijkt dus dat ondanks een onstabiele veiligheidssituatie die nauwlettend in het oog moet worden gehouden, de gewelddaden uiterst beperkt blijven in tijd en ruimte en dat bijgevolg niet kan worden besloten dat Burundi een situatie kent van "willekeurig geweld" als gevolg van een "binnenlands gewapend conflict" in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Ten slotte is het Commissariaat-generaal op basis van de objectieve informatie waarover het beschikt (zie COI FOCUS BURUNDI, Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays du 21 juin 2024 te raadplegen op de website https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi._le_traitement_reserve_par_les_autorites_nationales_a_leurs_ressortissants_de_retour_dans_le_pays van mening dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België verblijft of op doorreis is, en specifiek in de hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat het aanleiding geeft tot een gegronde vrees, wat hem betreft, voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi.

In 2015 leidde de crisis rond de derde ambtstermijn van president Pierre Nkurunziza tot de ontheemding van honderdduizenden Burundezen naar de buurlanden. Veel politieke figuren, leden van de regerende partij, leden van de oppositie maar ook leden van het maatschappelijk middenveld en van de pers zochten hun

toevlucht in westerse landen, o.a. in België. De kritische houding van België ten opzichte van de Burundese regering na de crisis van 2015 en het groot aantal dissidenten dat zijn toevlucht in België heeft gezocht, hebben de betrekkingen tussen beide landen ernstig geschaad.

Uit bovenvermelde objectieve informatie blijkt echter duidelijk dat de betrekkingen tussen beide landen zich sinds de verkiezing van president Ndayishimiye in 2020 sterk in positieve zin hebben ontwikkeld. Het aantreden in juni 2020 van de nieuwe president, die blijkt geeft van meer openheid tegenover de internationale gemeenschap dan zijn voorganger, bracht een nieuwe dynamiek in de bilaterale betrekkingen tussen Burundi en België, wat resulteerde in talrijke ontmoetingen tussen Belgische en Burundese politieke hoogwaardigheidsbekleders. In 2022 hief de Europese Unie (EU) de begrotings sancties tegen de Burundese regering op en schafte gerichte sancties af tegen twee leidende figuren van het regime, waaronder generaal Gervais Ndirakobuca. Hoewel sommige bronnen aangeven dat elementen binnen het Burundese regime vijandig blijven staan tegenover België, verwelkomden de twee landen in december 2023 de normalisering van hun bilaterale betrekkingen en ondertekenden ze een nieuw bilateraal samenwerkingsprogramma ter waarde van 75 miljoen euro. Dit vijfjarenprogramma, dat in januari 2024 in werking trad, is het eerste sinds de rechtstreekse hulp aan Burundi in 2015 werd opgeschort.

Wat de betrekkingen tussen de Burundese autoriteiten en de diaspora in België betreft, wijzen verschillende bronnen erop dat president Ndayishimiye een aanpak wil volgen die enigszins verschilt van die van zijn voorganger Pierre Nkurunziza. Thans zijn de meeste inspanningen erop gericht om verschillende leden van de Burundese diaspora aan te moedigen om ofwel terug te keren naar Burundi ofwel de nationale agenda van de president te steunen en te investeren in het land. Tijdens zijn bezoeken in Brussel in 2022 en 2023 heeft president Ndayishimiye in België leden van de Burundese gemeenschap ontmoet, waaronder ook tegenstanders van het regime, waardoor de kanalen werden heropend voor een dialoog met degenen die jarenlang door de regering werden gedenigreerd. De krant Journal Iwacu meldt dat de president tijdens de zevende editie van de week van de diaspora, die in augustus 2023 plaatsvond, de leden van de Burundese diaspora opriep om zich te verenigen en hen verzekerde dat de regering hen niet langer beschouwde als "vijanden van het land".

Hoewel de bronnen anderzijds wijzen op de wens van de Burundese autoriteiten om meer controle uit te oefenen op de Burundese diaspora in België dan in andere landen zoals Frankrijk, hebben de Belgische veiligheidsdiensten de impact en de capaciteit van de Service national de renseignement burundais (SNR) in België enigszins genuanceerd, alsook zijn vermogen om alle leden van de Burundese diaspora nauwlettend in de gaten te houden. Dezelfde bron beweert echter ook dat de SNR, ondanks de beperkte toezichtmiddelen, zeker kan rekenen op een netwerk van leden van de diaspora die sympathiseren met het Burundese regime, die op die manier informatie kunnen verzamelen en zelfs de politieke activiteiten van Burundese onderdanen die actief zijn in oppositiebewegingen, in België kunnen verstoren. Deze activiteiten zijn echter vooral gericht op invloedrijke leden van oppositieorganisaties zoals de MSD.

De Belgische veiligheidsdiensten geven ook aan dat, hoewel niet kan worden uitgesloten dat Burundezen uit België sporadisch problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten, het zeer onwaarschijnlijk is dat er een systematisch beleid is ingesteld om alle Burundezen die uit België terugkeren te intimideren, te arresteren of in het oog te houden.

Verder geven door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen aan dat Burundese onderdanen vaak heen en weer reizen tussen de twee landen.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen betreft vanuit België, registreerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tussen 1 januari 2018 en 31 december 2023, 31 door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) georganiseerde vrijwillige terugkeren (waaronder 8 begeleide minderjarigen en 21 volwassenen die een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend) en geen enkele gedwongen terugkeer vanaf het Belgische grondgebied sinds 2015. Anderzijds maakt de DVZ melding van 7 refoulements van Burundese onderdanen aan de grens in dezelfde periode, waaronder 3 een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend. Twee van hen werden onder politiebegeleiding gedwongen gerepatriëerd. In dit verband zijn sommige bronnen van mening dat gedwongen repatriëring door België onder politiebegeleiding de gerepatriëerde eventueel kan blootstellen aan problemen met de Burundese autoriteiten, waaronder de SNR.

Hoewel de wet tot regeling van de migratie in Burundi, die eind 2021 werd aangenomen, illegale binnenkomst, illegaal verblijf en illegaal vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft het Commissariaat-generaal geen enkele wetsbepaling gevonden die het vragen van internationale bescherming of een verblijf in het buitenland bestraft.

Hoewel sommige gesprekspartners van mening zijn dat de Burundese autoriteiten op de hoogte kunnen zijn van een aanvraag voor internationale bescherming, stellen de DVZ en IOM dat ze nooit de autoriteiten in het land van herkomst meedelen dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, hoewel de gesprekspartners van het Commissariaat-generaal niet allemaal dezelfde autoriteiten noemen, waren de meesten het eens over de aanwezigheid van de politie, in het bijzonder de agenten van het Commissariat général des migrations (CGM – vroeger bekend als “Police de l’air, des frontières et des étrangers” (PAFE)), die verantwoordelijk zijn voor immigratie en emigratie en reisdocumenten controleren, en over de aanwezigheid van de SNR. Enkele afzonderlijke gesprekspartners vermelden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.

Eenmaal op Burundees grondgebied maakt geen van de door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen echter melding van bijzondere procedures of controles voor Burundezen die terugkeren.

Bovendien melden de internationale rapporten die het Commissariaat-generaal raadpleegde over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019, geen enkel geval van eventuele problemen die Burundese onderdanen die uit België terugkeren ondervonden bij hun terugkeer.

De IOM in Burundi heeft verklaard dat Burundese onderdanen die hebben gekozen voor vrijwillige terugkeer vanuit België en die gedurende zes maanden worden opgevolgd door de IOM, tot nu toe geen problemen hebben ondervonden. In november 2022 bevestigde ook het Ministère burundais des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement (MAECD) aan de Belgische ambassadeur, in aanwezigheid van de IOM, dat er geen belemmeringen waren voor een ondersteuning via de programma's voor vrijwillige terugkeer en re-integratie.

Hoewel de meerderheid van de door het CGVS gecontacteerde bronnen aangeeft dat het loutere feit van doorreis of verblijf in België de Burundese onderdanen niet blootstelt aan problemen met hun autoriteiten wanneer ze terugkeren naar het land, wijzen sommige gesprekspartners er echter op dat mensen die in België om internationale bescherming hebben verzocht, en voor zover de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, kunnen worden gepercipieerd als opposanten of mensen die het imago van het land hebben besmeurd en dat ze hierdoor problemen riskeren met de Burundese autoriteiten. Deze gesprekspartners halen echter geen enkel concreet geval aan die hen bekend is of onder hun aandacht werd gebracht van Burundese uitgeprocedeerde verzoekers die vanuit België werden gerepatrieerd en na hun terugkeer in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten.

Daarnaast is de informatie die door de Move-coalitie (een platform van Belgische ngo's die begeleiding bieden aan migranten die in gesloten centra worden vastgehouden) werd verstrekt over twee Burundese onderdanen die werden gerepatrieerd/de toegang werden geweigerd aan de Belgische grens en die problemen zouden hebben ondervonden na hun terugkeer naar Burundi, vaag, onduidelijk en onzeker.

Wat betreft de Burundese onderdaan die in november 2022 werd gerepatrieerd, werden de weinige gegevens die ter kennis werden gebracht van het Commissariaat-generaal uiteindelijk door één van de bronnen ontkend. Bovendien komt de naam van de Burundese onderdaan nergens voor in de verschillende bronnen die het Commissariaat-generaal heeft geraadpleegd (in het bijzonder de rapporten die gepubliceerd worden door Burundese organisaties die een wekelijks of maandelijks overzicht geven van de mensenrechtenschendingen) en de Belgische diplomatieke bron verklaart dat ze hierover geen informatie heeft.

Wat de tweede Burundese onderdaan betreft, aan wie in februari 2023 de toegang tot het Belgisch grondgebied werd geweigerd, blijft de door de Move-coalitie verkregen informatie twijfelachtig daar zij voornamelijk gebaseerd is op de verklaringen van de persoon zelf. Bovendien heeft geen enkele onafhankelijke bron of uitgebreid onlineonderzoek de door het platform gerapporteerde informatie bevestigd.

Hoewel ze de regelmatige publicaties van verschillende Burundese mensenrechtenorganisaties blijft volgen, heeft CEDOCA vastgesteld dat de namen van de twee gerepatrieerde Burundese onderdanen er niet in voorkomen. Ook een zoekactie op Google eind april 2024 met de namen van deze twee personen leverde geen resultaten op.

Per slot van rekening wordt in voornoemde objectieve informatie geen enkel concreet en reëel geval gemeld van uitgeprocedeerde Burundese onderdanen die vanuit België werden gerepatrieerd en bij aankomst in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten. Het

Commissariaat-generaal benadrukt dat het niet tot haar taken behoort om op een louter hypothetische basis te beslissen.

Daarentegen blijkt duidelijk uit voornoemde informatie dat Burundese onderdanen met een specifiek profiel, o.a. omwille van een bewezen band met de oppositie of het maatschappelijk middenveld, problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten. In dit geval kan een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming een verzwarende factor zijn.

Het Commissariaat-generaal erkent bijgevolg dat, rekening houdend met de individuele/persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming, een internationale beschermingsstatus kan worden toegekend. Indien een Burundese verzoeker omwille van een specifiek profiel nood heeft aan bescherming zal deze hem worden toegekend.

In het licht van wat voorafgaat en na grondige analyse van de beschikbare informatie, is het Commissariaat-generaal van mening dat het loutere feit van een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming niet van dien aard is dat het om het even welke Burundese onderdaan in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht maakt van sympathieën voor de oppositie en dat dit verblijf bijgevolg niet voor elke Burundese onderdaan een gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigt in geval van terugkeer in Burundi..

Er kan tot slot nog worden opgemerkt dat in hoofde van uw echtgenote, M.G [...] uw schoonmoeder, A.S [...] en van uw schoonbroer A.N [...], een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.
Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekers voeren een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

- De vluchtelingenstatus

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verschillende elementen als vaststaand worden beschouwd:

- De identiteit van verzoekers;
- Hun nationaliteit;
- Hun huwelijk;

- Hun verwantschap met L. N.;
- Hun gezinssamenstelling;
- De politieke loopbaan van L. N. binnen het Burundese regime (waaronder zijn hoge functies, zijn invloed, zijn steun voor de Imbonerakures en hun gebruik van geweld);
- Het politieke conflict dat in Burundi woedt en de stelselmatige aanvallen op leden van de oppositie - of degenen die als zodanig worden beschouwd;
- Het feit dat zij en andere leden van hun familie internationale bescherming hebben aangevraagd in België.

Verzoekende partij ontkent niet dat sommige van de eerste verklaringen van haar moeder, Mevrouw S. A., onwaar waren (zie haar beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen) en begrijpt dat de wederpartij haar verklaringen des te meer wantrouwt.

Feit blijft echter dat zij, gelet op de elementen die als vaststaand worden beschouwd, internationale bescherming dient te genieten, met name gelet op het feit dat zij in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Verblijf in België en verzoek om internationale bescherming

Verzoekers stellen vooreerst dat het feit dat ze internationale bescherming hebben verzocht in België een gegronde vrees voor vervolging in hun hoofde doet ontstaan in geval van terugkeer naar Burundi. Verzoekers verwijzen hierbij voornamelijk naar rechtspraak van de Raad en COI-focusrapporten van Cedoca van 28 februari 2022, 15 mei 2023 en 21 juni 2024. Tevens wordt het politieke profiel van verzoekster benadrukt.

Inzake de geloofwaardigheid van hun asielrelazen

“2.1.4.1 Vervolgingsfeiten van Mevr. en betwisting van de bestreden beslissing

Verwerende partij is van mening dat verzoekster er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Verzoekende partij betwist deze conclusie.

A. De frauduleuze verklaringen omtrent haar identiteit

Verzoekster verklaarde bij het indienen van haar verzoek tot internationale bescherming dat zij op [...]11/1997 was geboren terwijl zij effectief op [...]8/1988 is geboren.

Haar eerste verklaringen omtrent haar geboortedatum werden afgegeven omwille van de verklaringen van haar moeder, S.A [...] die haar kinderen “jonger” heeft verklaard om voor hen eventueel gezinsherenigingsprocedure te kunnen starten. Mevrouw S.A [...] heeft haar fout erkend en heeft haar verontschuldiging aan het CGVS en Uw Raad voorgesteld (zie beroep ingediend in haar naam).

Verzoekster begrijpt dat deze situatie vragen roept bij haar algehele geloofwaardigheid. Zij kan maar benadrukken dat haar moeder dacht het best te doen voor haar kinderen. Het was duidelijk niet het geval. Voor wat betreft haar verklaringen in Kroatië benadrukt verzoekster dat zij niet in Kroatië wou blijven, dat zij met geweld werd gearresteerd en verplicht werd een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Aangezien het geweld en het gebrek aan consideratie van de Kroatische autoriteiten en aangezien zij haar aanvraag daar niet wilden vervolgen en evenmin wilde te kunnen worden geïdentificeerd, heeft zij een andere identiteit voorgelegd.

Verzoekster wou haar verzoek tot internationale bescherming in België indienen en dacht dat met het afgeven van een valse identiteit voor de Kroatische overheden het gemakkelijker zou zijn om haar weg verder te kunnen leggen. Hetzelfde geldt voor haar dochter die haar vergezelde in Kroatië en die ook het geweld van de Kroatische overheden heeft ervaren.

Voor wat betreft de geboortedatum van haar echtgenoot kan verzoekster maar opnieuw zeggen dat het verkeerd genoteerd werd bij Dienst Vreemdelingenzaken : haar echtgenoot is op [...]5/1987 geboren, zijn geboortedatum werd officieel erkend dankzij zijn paspoort. Verzoekster begrijpt niet waarom de geboortjaar 1993 genoteerd werd maar heeft deze fout zo vlug mogelijk recht gemaakt.

B. De bedenkelijke verklaringen over het gebruik van sociale media

Verzoekster erkent dat ze sociale media in Burundi en in België gebruikte. Ze verontschuldigt zich voor de verwarring in haar antwoorden op het CGVS.

Haar FB account is inderdaad "E.B.E [...]" en ze veranderde haar naam voor veiligheidsredenen, dit gebeurt vaak.

C. De relatie tussen haar vader en haar familieleden

Verwerende partij is van mening dat verzoekster en haar gezinsleden niet hebben aangetoond dat L.N [...], hun vader en echtgenoot, hen heeft mishandeld en een vijandige houding tegenover hen had. In de beroepen van zijn broer en moeder werden rechtvaardigingen gegeven.

Verzoekster verwijst naar het beroep ingediend in naam van haar moeder waar ze zelf erkent de situatie te hebben overdreven en legt uit waarom. Verzoekster herinnert ook dat zijn moeder, sinds haar "mea culpa" in het eerste verzoekschrift ingediend voor Uw Raad - die tot de vernietiging van de eerste beslissing van het CGVS heeft geleid - nooit meer gehoord werd door verwerende partij.

Al de "inconsistenties" of "tegenstrijdigheden" van Mevrouw S [...] aangekaart door het CGVS in deze beslissing zijn correct en Mevrouw S [...] heeft deze erkend maar heeft dan niet meer de gelegenheid gekregen om een "echte" versie aan de asielinstanties af te geven.

Wat verzoekster betreft, herhaalt zij dat zij heel haar leven verwaarloosd werd door haar vader, zij leed onder deze relatie, die haar politieke overtuigingen en haar verlangens om zich tegen hem te verzetten versterkte.

Verzoekster bevestigt dat de situatie tussen haar en haar vader eigenlijk beschreven kan worden als een afwezigheid van relatie, wat tussen een vader en een dochter veel betekent.

Voor verzoeksters vader was zijn imago t.a.v. het publiek erg belangrijk: het was geen probleem voor verzoekster in het ouderlijke huis terug te keren en het was belangrijk voor hem om op facebook "vrienden" te zijn. In de privé-sfeer was het anders: haar vader had geen consideratie voor haar.

D. De redenen voor de slechte relatie met haar vader

Verwerende partij is niet overtuigd door de aangehaalde redenen voor de vermeende slechte relatie die verzoekster met haar vader had.

Wat betreft de Tutsi origine van haar moeder - en het feit dat hun kinderen vervolgens niet "puur" hutu zijn - herhaalt verzoekster dat de eer en zijn publieke imago zeer belangrijk was voor haar vader. Het was onaanvaardbaar om te scheiden. In het privé kon hij wel zijn haat uitdrukken.

Verzoekster benadrukt ook dat de etnische spanningen in Burundi doorheen de jaren stegen en dat bij hun huwelijk, in de jaren zeventig, het niet problematisch was. Het begon het te worden doorheen de jaren, wat verklaard dat L.N [...] besloot te trouwen met S, A [...] en met haar kinderen kregen. De situatie is in de loop der jaren verslechterd. Verzoekster, die al als "niet-puur" gezien werd door haar vader, begon het nog erger te zijn toen zijn vader vernam dat zij met een tutsi zou trouwen. L.N [...] heeft geen schande gemaakt omdat zijn imago dit verhindert maar opnieuw, in de privé-sfeer, heeft hij duidelijk gemaakt dat hij het huwelijk niet steunde.

Wat betreft de steun van verzoekster aan partijen van de oppositie, vindt verwerende partij dat het verbazing wekt dat haar vader haar nooit probeerde warm te maken voor de CNDD-FDD. Verzoekster legde uit dat zij geen relatie had met haar vader, en ook geen gesprekken of discussies. Het waren ofwel bevelen of verwijten maar nooit een discussie of dialoog, dit kent haar vader gewoon niet. Haar vader steunde de CNDD-FDD, was er trots op en sprak er, eenzijdig, over met zijn kinderen. Er was geen ruimte voor discussie of conversaties, het waren eenzijdige toezeggingen en verklaringen, verzoeksters opinie werd nooit gevraagd.

Wat betreft verzoeksters betrokkenheid bij FNL en CNL, is hij het niet eens met de argumenten van verwerende partij :

- Zij had sympathie voor de oppositie-partijen sinds haar 189 maar begon effectief zich te interesseren rond 2013;
- Verzoekster kon nuttige informatie meedelen over FNL, over de historiek van dit partij en de organisatie;
- De eisen van verwerende partij m.b.t. de kennis van verzoekster zijn te hoog : verzoekster was jong, ze ontdekte politiek en de oppositie-partijen, was meer een "sympatisant" dan een leider van de partij en het is in deze context dat haar verklaringen moeten worden getoetst;

- Verzoekster betrokkenheid in politiek was niet intens: zij heeft nooit het programme van de partij bestudeerd en heeft ook nooit zo'n profiel aangehaald;
- Wat haar lidmaatschap bij CNL betreft zijn de eisen van verwerende partij over het maken van haar lidkaart ook te hoog: verzoekster herinnert zich niet hoe of wie haar lidkaart heeft gemaakt, wat ook niet zo belangrijk is aangezien ze niet alle namen kent van de leden van de CNL;
- De achtergrond van verzoekster - dochter van een CNDD FDD leider - was nooit een probleem voor de CNL: de politieke betrokkenheid van verzoekster was niet intens en ze vormde dus helemaal geen bedreigingen, ze legde ook haar relatie met haar vader uit sinds het begin van haar betrokkenheid en dit was genoeg om iedereen te geruststellen;

Verzoekster heeft overtuigende en doorlevende verklaringen afgelegd over haar betrokkenheid bij twee oppositie-partijen.

Wat betreft verzoeksters deelname aan de manifestaties in 2015 en haar vlucht naar Rwanda, is zij het niet eens met de argumenten van verwerende partij:

- Ze waren drie kinderen die deelgenomen hebben aan de manifestaties: Verzoekster, M. F. en zichzelf. Verzoekster kan niet uitleggen waarom haar broer haar heeft vergeten op het CGVS;
- Verzoeksters broer maakte ook een vergissing bij de tijdslijn: ze zijn in mei, met M. F. en haar broer vertrokken, zijn een paar weken in Kigali verbleven en zijn zich dan gaan registreren in de vluchtelingenkamp van Mahama;
- De vervolgingen tegen de deelnemers aan de manifestaties in 2015 waren algemeen en verzoekster diende dan ook niet te bewijzen dat zij persoonlijk opgespoord werd om uitte leggen waarom zij naar Rwanda besloot te vluchten, de situatie was rampzalig en iedereen vluchtte:

“Le mois d’avril 2015 a marqué le début d’une crise politique et des droits humains au Burundi qui a fait plusieurs centaines de morts. Fin avril 2015, des manifestations publiques ont éclaté en réaction à la décision controversée du défunt président Pierre Nkurunziza de briguer un troisième mandat électoral. La police burundaise a fait un usage excessif de la force et a tiré sur les manifestants sans discernement. Après une tentative de coup d’État par un groupe d’officiers militaires en mai, le gouvernement burundais a intensifié sa répression contre les opposants présumés et a suspendu la plupart des stations de radio indépendantes du pays. À la mi-2015, presque les dirigeants des partis d’opposition, les journalistes indépendants et les activistes de la société civile burundaise avaient fui le pays après avoir reçu des menaces répétées. Ceux qui sont restés l’ont fait au péril leur vie.”

Vrije vertaling: April 2015 markeerde het begin van een politieke en mensenrechtencrisis in Burundi waarbij honderden mensen om het leven kwamen. Eind april 2015 braken er publieke demonstraties uit als reactie op de controversiële beslissing van wijlen president Pierre Nkurunziza om een derde verkiezingstermijn te ambiëren. De Burundese politie gebruikte buitensporig geweld en vuurde lukraak op demonstranten. Na een coupoging door een groep militaire officieren in mei voerde de Burundese regering het harde optreden tegen verdachte tegenstanders op en schorste ze de meeste onafhankelijke radiostations in het land. Medio 2015 waren bijna alle partijleiders van de Burundese oppositie, onafhankelijke journalisten en activisten van maatschappelijke organisaties het land ontvlucht nadat ze herhaaldelijk waren bedreigd, De achterblijvers riskeerden hun leven.” (we onderstrepen)

- Verzoekster heeft nooit aan verkiezingen deelgenomen, ook niet in 2020, omwille van veiligheidsredenen;

Verzoeksters verklaringen omtrent haar slechte relatie met haar vader en de redenen hiervoor - tutsi-origine van haar moeder en politieke betrokkenheid bij de oppositie - zijn vastgesteld.

Omwille van haar politieke betrokkenheid en het feit dat zij de dochter is van een belangrijke leider van de CNDD-FDD loopt verzoekster risico's tot vervolgingen.

E. De vervolgingsfeiten van 2020

Verwerende hecht geen geloof aan de ingeroepen vervolgingsfeiten door verzoekster.

Ten eerste benadrukt verzoekster dat de houding van de Imbonerakures die op willekeurige wijze mensen arresteren en folteren inderdaad moeilijk te rechtvaardigen is maar dit heeft juist te maken met het willekeurig karakter van hun daden en niet met de geloofwaardigheids van verzoeksters relaas. Zo werd ze aangevallen omwille van haar banden met CNL et omwille van het verraad t.a.v. haar vader. Waarom L.N [...] nooit heeft aangedrongen bij verzoekster om haar te overtuigen zich aan te sluiten bij de CNDD-FDD en waarom de Imbonerakures haar dit wel verwijten kan verzoekster niet uitleggen maar het was duidelijk dat ze

de dochter was van L.N [...] en ook duidelijk was dat ze lid was van de CNL. Meer redenen moesten de Imbonerakures niet hebben.

Ten tweede wil verzoekster verwijzen naar de algemene politieke context die tot nu toe blijft bestaan in Burundi: zelfs lang na de manifestaties van 2015 bleef er repressie bestaan t.a.v. de opposanten:

“Pendant le troisième et dernier mandat de Nkurunziza, la société civile et les médias indépendants ont été attaqués sans relâche. Certains de leurs membres ont été tués, ont fait l'objet de disparitions forcées, ont été emprisonnés, menacés ou encore forcés de quitter le pays - des crimes qui ont bénéficié d'une impunité quasi totale.”

Vrije vertaling: *“Tijdens de derde en laatste ambtstermijn van Nkurunziza werden het maatschappelijk middenveld en de onafhankelijke media meedogenloos aangevallen. Sommige van hun leden werden vermoord, gedwongen te verdwijnen, gevangen gezet, bedreigd of gedwongen het land te verlaten - misdaden die bijna volledig onbestraft bleven” (we onderstrepen) President NKURUNZIZA was aan de macht tot juni 2020 en de repressieve gebeurde dus tot 2020. Met President NDAYISHIMIYE zijn de vervolgingen helemaal niet gestopt:*

“A la suite de manifestations de grande ampleur en 2015 et d'une tentative de coup d'État, le gouvernement de l'ancien président Pierre Nkurunziza a mené une politique répressive qui a réduit à peau de chagrin la société civile du Burundi, jadis dynamique. La synthèse souligne que malgré les espoirs d'un changement d'approche concernant la société civile et la liberté des médias, la répression féroce visant des membres passés et présents de la société civile - et d'autres personnes remettant en question le discours du gouvernement sur les droits humains - a persisté sous le gouvernement Ndayishimiye. »

Vrije vertaling: *“Na grootschalige protesten in 2015 en een coupoging heeft de regering van voormalig president Pierre Nkurunziza een repressief beleid gevoerd dat het eens zo levendige maatschappelijk middenveld van Burundi aan flarden heeft geschoten. Het rapport benadrukt dat ondanks de hoop op een verandering in de benadering van het maatschappelijk middenveld en de vrijheid van de media, de felle onderdrukking van vroegere en huidige leden van het maatschappelijk middenveld - en anderen die vraagtekens zetten bij de mensenrechtensituatie van de regering - is doorgedaan onder de regering Ndayishimiye.*

Het is vervolgens niet onmogelijk noch verbazend, gelet op de context in Burundi, dat 5 jaren na de manifestaties van 2015 en omwille van haar betrokkenheid bij een partij van de oppositie, verzoekster gearresteerd en gefolterd wordt.

Ten derde “wachtte” verzoekster tot oktober 2022 om Burundi te verlaten omdat de grenzen met Servië eindelijk “geopend” waren en het vervolgens gemakkelijker was om te vluchten. Ze had oon een jonge kind en een vlucht hiervoor was niet mogelijk. Ze dacht ook dat haar situatie, via haar huwelijk, misschien zou verbeteren maar dat was niet het geval. Niettemin had verzoekster de wil om te vluchten sinds mei 2020 maar was niet in de mogelijkheid om een veilige reis te garanderen.

Ten vierde, wat betreft het bekomen van officiële documenten om te reizen wenst verzoekster te benadrukken dat dit niet gemakkelijk gebeurde en dat zij veel geld heeft moeten betalen om de officiële documenten te verkrijgen. Haar paspoort werd in beslag genomen door de Kroatische politie.

Ten vijfde, wat betreft de beschuldigingen van collaboratie met Red Tabara van de Imbonerakures na verzoeksters haar vlucht uit Burundi moet er opnieuw worden verwijzen naar de methode van de Imbonerakures die op willekeurige wijze mensen arresteren en folteren. Beschuldigingen van collaboratie met de rebellen zijn “erge” beschuldigingen die ze gebruiken om hun houding te rechtvaardigen. Verzoekster heeft inderdaad niets te maken met de rebellen van Red Tabara maar dit is juist hoe een repressieve regime werkt.

Ten laatste, wat betreft de vervolgingsfeiten doorgaan door haar echtgenoot, verwijst verzoekster naar punt 2.1.4.2 waar ze verder besproken worden.

2.1.4.2 Vervolgingsfeiten van Dhr. N [...] en betwisting van de bestreden beslissing

Verwerende partij is van mening dat verzoekster er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Verzoekende partij betwist deze conclusie.

A. Geloofwaardigheid van het relaas van Mevr. I [...]

Aangezien verzoekers vrez en vervolgingsfeiten volledig voortvloeien uit deze van Mevrouw I. moet er verwezen worden naar de ontwikkelingen supra die haar geloofwaardigheid herstellen.

Aangezien de vervolgingsfeiten en de vrez van Mevrouw I [...] vastgesteld zijn, moeten de voortvloeiende vrez van verzoeker ook vastgesteld worden.

B. Verenigbaarheid van verzoekers vrez met de neergelegde documenten

Verwerende partij is van oordeel dat de vervolgingsfeiten en vrez ingeroepen door verzoeker niet verenigbaar zijn met gegevens die terug te vinden in de door hem voorgelegde documenten.

Ten eerste is verwerende partij van oordeel dat verzoekers legaal vlucht uit Burundi op 31 augustus 2023 onverenigbaar is met zijn arrestatie dd. 4 augustus 2023; de "avis de recherche" die afgeleverd werd; en de "mandat d'amener".

Verzoeker legt uit dat zijn passage aan de luchthaven op 31 augustus 2023 werd vergemakkelijkt door het omkopen van een agent aan de luchthaven. Het was vervolgens noch gemakkelijk noch evident om Burundi te verlaten, zeker aangezien zijn persoonlijke situatie.

Ten tweede, wat betreft de redenen van zijn vrijlating op 8 augustus en het bevelen van een avis de recherche en mandat d'amener enkele dagen later, legt verzoeker uit dat zijn arrestatie en folteringen op 4 augustus 2023 waren bedoeld om hem bang te maken en hem aan te moedigen de ontbrekende informatie te gaan zoeken. Na 4 dagen opsluiting leek het duidelijk dat verzoeker niet over de nodige informatie beschikte. Door hem vrij te laten, gaven de autoriteiten hem de kans om de ontbrekende informatie te gaan zoeken. Het doel van het opsporingsbericht en het aanhoudingsbevel die enkele dagen later werden uitgevaardigd, was hun onderzoek en zoektocht naar informatie voort te zetten.

Het is onmogelijk om de originele documenten neer te leggen, het was al een kans dat zijn buurman hen vonden en een foto hiervan kon doorsturen. Zijn buurman is niet meer in Burundi en verzoeker kan vervolgens geen originele documenten neerleggen. Hij heeft geen idee van waar deze documenten nu zijn.

Voor de beschuldigingen op de mandat d'amener benadrukt verzoeker dat de arrestatie en folteringen van de Imbonerakures en Burundese regime op willekeurige wijze gebeuren, ze zoeken vervolgens rechtvaardigheden die niet de realiteit vormen. Er hoeft vervolgens geen logica te worden gezocht in hun handelingen of in de documenten die ze uitdelen. Des te meer, verzoeker, als echtgenoot van Mevrouw I [...], is beschouwd als verantwoordelijk voor de handelingen van zijn vrouw. Deze ietwat macho en seksistische benadering komt ons misschien vreemd voor, maar zo gaat het nu eenmaal in Burundi. Hij was ook de enige lid van de familie nog in Burundi die verantwoordelijk zou kunnen zijn voor haar handelingen, de beschuldigingen in de mandat d'amener zijn vervolgens in deze context logisch.

De Burundese overheden wisten dat verzoekster niet meer in Burundi was, er was du geen reden om opsporingsdocumenten voor haar op te maken aangezien het duidelijk was dat ze niet meer in Burundi verbleef.

De ontwikkelde argumenten van verwerende partij zijn onvoldoende om de vervolgingsfeiten van verzoeker te betwisten, zeker gelet op de algemene repressie die in Burundi bestaat (zie supra).

C. Dreigtelefoons van Imbonerakure

Verwerende partij vindt het onwaarschijnlijk dat verzoeker als tutsi vervolgd zou worden omdat uit algemene informatie die het CGVS beschikt blijkt dat huwelijken tussen partners van verschillende etnische origine gebruikelijk zijn in Burundi.

Verzoeker betwist niet dat huwelijken tussen verschillende etnische origine gebruikelijk zijn in Burundi maar benadrukt dat dit niet wil zeggen dat ze aanvaard worden, noch ondersteund worden. Verzoeker roept zijn origine als een bijvoegde reden om wrok tegen hem en zijn vrouw te koesteren.

Het getuigt niet van respect voor de etnische context in Burundi om te beweren dat er geen spanningen zijn in Burundi.

De Tutsi-minderheid is een bijzonder doelwit in Burundi.

In een rapport dat in november 2016 werd gepubliceerd, schreef de Internationale Federatie voor Mensenrechten:

“(…) de Burundese autoriteiten zijn van mening dat ze, om aan de macht te blijven, tegenstanders geheel of gedeeltelijk moeten vernietigen en, op dezelfde wijze, Tutsi’s, die als zodanig worden beschouwd, wat getuigt van genocidale bedoelingen”.

Hoewel het waar is dat politieke tegenstanders van de etnische Hutu-groep ook het doelwit zijn geweest van de willekeurige repressie die in Burundi aan de gang is, is het belangrijk om te benadrukken dat jonge Tutsi’s of mensen die in buurten wonen met de connotatie overwegend Tutsi te zijn, in het bijzonder het slachtoffer zijn geworden van repressie. Het is vervolgens voor verzoekende partij een factor die de intimidatie en meedogenloosheid van de autoriteiten jegens hen verklaart.

Ter illustratie: in punt 159 van het rapport uit 2019 van de onderzoekscommissie van de Verenigde Naties over Burundi staat: “Marteling en mishandeling, ook seksueel, gingen soms gepaard met doodsbedreigingen en beledigingen, waarvan sommige van etnische aard waren. Bijvoorbeeld: “die Tutsi-gek [...] moet worden gedood”, of “die Tutsi-hond”.”

- Subsidiare beschermingsstatus

In ondergeschikte orde menen verzoekers in aanmerking te komen voor de subsidiare bescherming met verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie en het geweld dat door regeringsgezinde groepen wordt uitgevoerd jegens (vermeende) politieke tegenstanders.

3.1.2. Op 18 maart 2026 legt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis neer:

- Cedoca, “COI Focus Burundi: Situation Sécuritaire” van 17 december 2025;
- Cedoca, “COI Focus Burundi: Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays” van 17 december 2025.

3.1.3. Op 19 maart 2026 leggen verzoekers een aanvullende nota neer met daarin de meest recente “COI focus” rapporten inzake Burundi van 17 december 2025, die tevens door de commissaris-generaal werden bijgebracht. Verzoekers benadrukken het risico dat terugkeerders lopen en wijzen op hun (gemengde) Tutsi-etniciteit. Tevens onderstrepen verzoekers de precare veiligheidssituatie in Burundi.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissingen oordelen op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekers voorgehouden vervolging. Immers legde verzoekster misleidende verklaringen af over haar identiteit (i), blijkt uit verwante dossiers alsook uit haar eigen verklaringen dat haar relatie met haar vader geenszins vijandig was (ii), de beweerde politieke bewustwording en verdere politieke activiteiten van verzoekster overtuigen geenszins (iii), haar verklaringen met betrekking tot haar eigenlijke vervolging zijn niet aannemelijk (iv), het is niet aannemelijk dat ze werd gevisieerd omwille van haar beweerde hulp aan RED Tabara rebellen (v), de beweerde bekentenissen van haar echtgenoot tegenover de Burundese staatsveiligheid zijn evenmin aannemelijk (vi), er kan geen risico worden vastgesteld in hoofde van de kinderen van verzoekster vanwege hun gemengde etnische origine (vii) en de door haar voorgelegde documenten kunnen haar ongeloofwaardige verklaringen niet remediëren (viii). Voor wat verzoeker betreft wordt met rede opgemerkt dat de door hem geponeerde vervolging niet strookt met de door hem neergelegde documenten (ix) en zijn verklaringen met betrekking tot de dreigementen die hij ontving niet overtuigen in het licht van de objectieve landeninformatie (x).

Verzoekers kunnen hieraan geen afbreuk doen door het aanhalen van vergoelijkungen.

Zo merkt de bestreden beslissing genomen in hoofde van verzoekster terecht op dat ze misleidende verklaringen aflegde inzake haar identiteit:

“Bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming gaf u als geboortedatum [...]11/1997 op (zie bijlage 26), terwijl u voor het CGVS beweerde op [...]8/1988 te zijn geboren (POI, p. 6). Gevraagd naar de reden waarom u bij de DVZ een andere geboortedatum opgaf, antwoordde u dat uw moeder u 9 jaar jonger had gemaakt en [in het kader van haar verzoek om internationale bescherming] de geboortedatum [...]11/1997 voor u opgaf (POI, p. 6). Dit is vormt echter geen verantwoording voor de vaststelling dat u een verzoek indiende waarbij u zich maar liefst 9 jaar jonger verklaarde. U bent immers een volwassen vrouw, die bijgevolg de volle verantwoordelijkheid draagt om van bij het begin van het indienen van een verzoek de waarheid te vertellen, in het bijzonder voor wat uw identiteit betreft. Dat u dat niet deed, omdat u dacht dat u er belang bij had om u jonger te verklaren – u suggereerde dat uw moeder dacht dat jullie makkelijker konden komen als jullie jonger waren- roept dan ook grote vragen op bij uw algehele geloofwaardigheid. U stelde bovendien in Kroatië de voornaam F. te hebben gebruikt (gehoor DVZ, pt. 3). U gaf niet alleen een andere geboortedatum voor uzelf op, maar ook voor uw echtgenoot, F.N [...], en voor uw dochter, B.K.T [...]. U beweerde in de door u ingevulde vraag om inlichtingen (zie document per e-mail overgemaakt op 4/3/2024 – hierna “VOI”) dat men zich bij uw eerste interview [met de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna “DVZ”)] vergiste bij het noteren van de geboortedatum van uw echtgenoot en [...]09/1987 registreerde, terwijl uw echtgenoot op [...]5/1987 is geboren (VOI, p. 1). Dit strookt echter volstrekt niet met wat er in werkelijkheid in het gehoorverslag van de dienst DVZ staat; u gaf daar immers [...]05/1993 als geboortedatum voor uw echtgenoot (gehoor DVZ dd. 20/12/2022 pt.16a). Er kan niet worden ingezien waarom de DVZ bij het noteren van de geboortedatum van uw echtgenoot zowel de dag, de maand als het jaar verkeerd zou hebben genoteerd (zie bijlage 26 van F.N [...]). U stelde voor de DVZ dat uw dochter VZ B.K.T [...] werd geboren op [...]11/2021 (gehoor DVZ pt. 18), terwijl u voor het CGVS verklaarde dat ze op [...]10/2021 is geboren (POI, p. 15). Dat de DVZ ook hierin een vergissing zou hebben gemaakt, zoals u suggereert (VOI, p. 1 en POI, p. 6), is weinig overtuigend. Al deze vaststellingen roepen ernstige vragen op bij de algehele credibiliteit van uw verklaringen.

Daarnaast legde u ook bedenkelijk verklaringen af over het gebruik van sociale media, waaruit geconcludeerd kan worden dat u geprobeerd heeft om de Belgische autoriteiten om de tuin te leiden. Wanneer bij u gepeild werd naar uw activiteiten op sociale media, gaf u eerst toe dat u er actief op was (POII, p. 10), om even later te beweren dat u niet weet wat sociale media zijn (POII, p. 10). Gevraagd of u ooit Instagram of Facebook (FB) gebruikte, ontkende u dat en zei u enkel gebruik te hebben gemaakt van Whatsapp (POII, p. 11). Gevraagd of u erbij blijft dat u geen FB account had, gaf u schoorvoetend toe van wel. Gevraagd op welke naam dit account stond, antwoordde u dat het uw volledige naam was. Op de vraag of u nadien nog een ander FB account opende voor uzelf, antwoordde u ontkennend (POII, p. 11). Wanneer u duidelijk werd gemaakt dat uw moeder destijds geconfronteerd werd met informatie die op uw FB account (op uw volledige naam) terug te vinden was en dat de naam van het account plots veranderd werd naar E. B. E., gaf u dit toe en excuseerde u zich voor het feit dat u gelogen had. U zei dat u ook in 2014 en 2015 gebruik maakte van FB en dat u dit ook deed op het moment dat u in het vluchtelingenkamp van Rwanda verbleef (POII, 12-13). Deze vaststellingen wijzen er evenzeer op dat uw verklaringen niet oprecht zijn.”

Verzoekers stellen in het verzoekschrift dat verzoekster een jongere leeftijd opgaf omdat haar moeder haar kinderen jonger had voorgesteld teneinde een procedure tot gezinshereniging te doen slagen. De Raad wijst hierbij op de pertinente vaststelling van de bestreden beslissing dat de verklaringen van haar moeder geen excuus vormen voor verzoekster om valse verklaringen af te leggen, wat de beweerde reden ook mag zijn. Dit element doet bijgevolg wel degelijk afbreuk aan haar algehele geloofwaardigheid.

Wat de door verzoekster afgelegde verklaringen in Kroatië betreft stellen verzoekers dat verzoekster niet in Kroatië wilde blijven en ze daarom valse verklaringen aflegde. Dit kan echter geen reden zijn om valse verklaringen af te leggen. De Raad wijst erop dat van verzoekster, indien zij daadwerkelijk meent dat zij een nood heeft aan internationale bescherming, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij de Europese instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten en deze instanties correct inlicht over haar identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Aldus wordt vastgesteld dat verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming getracht heeft de Kroatische autoriteiten intentioneel te misleiden. Het manifest misleidende karakter van verzoeksters verklaringen in een Europese lidstaat doet dan ook afbreuk aan haar algehele geloofwaardigheid en aan die van de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten.

Inzake de door verzoekster opgegeven geboortedatum van verzoeker stellen verzoekers dat dit een redactionele fout was van de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoekers herhalen hiermee louter hun eerdere uitleg. Hiermee doen zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissingen, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissingen aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijven. Gezien de motieven in de bestreden beslissingen niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Verzoekers stellen verder dat verzoekster haar naam op sociale media heeft veranderd uit veiligheidsoverwegingen. Dit biedt geen afdoende replek op waarom verzoekster misleidende en tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar sociale mediagebruik.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster terecht het volgende inzake de beweerde vijandige relatie met haar vader:

“Er kan verder worden opgemerkt dat uit uw verklaringen en deze van uw familieleden, met name uw moeder, A.S [...], en uw broer A.I [...], volstrekt niet kan worden geconcludeerd dat uw vader werkelijk een vijandige houding tegenover jullie had.

In de weigeringsbeslissingen van uw moeder, A.S [...], en van uw broer A.I [...], wordt al uitgebreid geargumenteed dat de slechte relatie van uw ouders en de vijandige houding van uw vader tegenover uw moeder en zijn kinderen niet geloofwaardig kan worden bevonden (zie weigeringsbeslissingen A.S [...] en A.S [...] in het administratief dossier).

Uit uw eigen verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming kan evenmin een vijandige relatie met uw vader worden afgeleid.

Zo kan worden opgemerkt dat uit geen enkele van de door u afgelegde verklaringen (voor de DVZ, voor het CGVS of in de VOI) blijkt dat u een rechtstreekse aanvaring of zelfs discussie zou hebben gehad met uw vader, waaruit men zou kunnen concluderen dat uw vader u vijandig gezind was. U stelde enkel “Ik heb nooit echt goede contacten gehad met mijn vader” (POI, p. 8). Hoewel u ook beweerde dat uw vader u haatte, is het bevreemdend dat u na uw beweerde verblijf in een vluchtelingenkamp in Rwanda van juni 2015 tot februari 2016 (VOI, p. 2) in 2018 besloot om opnieuw in het ouderlijk huis te gaan wonen. U stelde dat u dat deed omdat uw moeder jullie probeerde te beschermen tegen de agressie van jullie vader (VOI, p. 9). Hiermee gaat u voorbij aan het feit dat u in 2018 al 30 jaar oud was, zodat niet kan worden ingezien waarom u toen (nog) bescherming van uw moeder nodig had, te meer omdat u beweerde dat uw vader uw moeder mishandelde (VOI, p. 5) en men zich dus kan afvragen hoe uw moeder, die volgens u zelf mishandeld werd, u zou kunnen beschermen tegen uw vader. Uw verklaringen over uw (vrijwillige) terugkeer naar het ouderlijk huis in 2018, tot het vertrek van uw moeder in 2019 stroken hoe dan ook niet met de slechte relatie die u tussen u en uw vader suggereert. Tot slot –en niet in het minst- kan worden opgemerkt dat de naam E.B.E [...], waarvan u toegaf dat het de gewijzigde naam van uw account is (cf. supra), op minstens twee Facebook accounts van uw vader, op naam van L.N [...] en N.L [...], figureert op de lijst van zijn vrienden (zie informatie in het administratief dossier), wat men zeker niet zou verwachten in het licht van uw schets over de slechte relatie met uw vader.”

Daargelaten wat er in de bestreden beslissingen van de familieleden van verzoekster werd vastgesteld, stelt de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster genoegzaam vast dat uit haar eigen verklaringen geen vorm van vijandschap blijkt.

Verzoekers stellen in hun verzoekschrift thans wel dat het eigenlijk niet om vijandschap gaat maar verwaarlozing. Dit strookt geenszins met de door verzoekster afgelegde verklaringen waarbij ze gewag maakte van mishandeling en zelf expliciet stelde dat haar vader verzoekster en de andere kinderen haatte (Documenten verzoekster, stuk 6, nr. 1, verzoek om inlichtingen (p. 8-9)). Dat verzoekers thans beweren dat het louter om verwaarlozing ging valt bezwaarlijk te rijmen met de voormelde verklaringen en heeft de schijn van een *post factum* vergoelijking aangewend na het vernemen van de negatieve bestreden beslissing.

Dienaangaande deze vijandige relatie motiveert de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster terdege:

“De door u aangehaalde redenen voor de vermeende slechte relatie die u met uw vader had, overtuigen overigens helemaal niet.

Zo suggereerde u dat uw vader, een etnische Hutu, uw moeder -en bij uitbreiding ook de kinderen die hij met uw moeder heeft- vijandig bejegende omdat zij een etnische Tutsi is.

U stelde dat uw vader, die Hutu is (POI, p. 6), u nooit gezien heeft als zijn kind en ook uw siblings niet als zijn kinderen beschouwde omdat jullie fysiek niet op hem leken. U suggereerde dat het feit dat jullie geen grote neus hebben erop wijst dat jullie er als Tutsi uitzien. Uw vader suggereerde daarom dat uw moeder deze kinderen had gekregen met een andere man (POI, p. 17-18). Niettemin kan worden vastgesteld dat uw vader -ondanks het feit dat uw moeder van een andere etnische origine is en hij volgens uw verklaringen van mening was dat de kinderen die uw moeder kreeg niet van hem waren- in 1973 in het huwelijk is getreden met uw moeder en dat hij van 1974 tot 2002 7 kinderen met haar heeft gekregen (zie weigeringsbeslissing

A.S [...] in het administratief dossier). Uit het door u voorgelegde *Extrait d'acte de naissance*" (nr. [...]), afgeleverd op 3/5/2022, blijkt overigens dat uw vaders naam hierop figureert, waaruit impliciet blijkt dat hij u als dochter heeft erkend. Ook op het door uw broer A.I [...] voorgelegde *Extrait d'acte de naissance*" (nr. [...]), afgeleverd op 3/5/2022, staat de naam van uw vader vermeld. Indien uw vader werkelijk van mening was dat de kinderen die uw moeder kreeg niet zijn kinderen waren, is het onbegrijpelijk dat hij niet eerder een punt zette achter dit huwelijk, dat hij ervoor geopteerd zou hebben om in een periode van 28 jaar 7 kinderen met haar te hebben en dat hij minstens twee van deze kinderen officieel als vader erkende. Ook veelzeggend zijn uw verklaringen over uw huwelijk met een echtgenoot die weliswaar van gemengde etnische origine is (vader Tutsi en moeder Hutu), maar die volgens u als Tutsi wordt gepercipieerd, vermits in Burundi een kind de etnie van zijn/haar vader krijgt (POII, p. 16). Gevraagd of uw vader op de hoogte was van uw huwelijksplannen [met een etnische Tutsi], antwoordde u bevestigend. U preciseerde dat hij het via uw broer E.R.A. [...] had vernomen (POII, p. 18). Gevraagd of hij het huwelijk heeft verhinderd, antwoordde u aanvankelijk dat u geen communicatie had met uw vader en wanneer u dit nogmaals uitdrukkelijker gevraagd werd, antwoordde u dat u via uw broer R.A [...] vernam dat uw vader zei: mijn dochter plande alles, ze heeft een beslissing genomen om bij de CNL te gaan, ze heeft niet naar me geluisterd, dus blijkbaar kan ze haar plan trekken (POII, p. 19). Deze passieve houding van uw vader wekt verbazing in het licht van uw bewering dat uw vader zich jarenlang vijandig zou hebben opgesteld tegenover uw moeder en u en uw siblings, omdat jullie er uitzagen als Tutsi. U vermeldde in de VOI dat het feit dat u –die tot de Hutu-etnie behoort- met een Tutsi in het huwelijk trad uw vader niet blij maakte (VOI p. 9), maar uit geen enkele verklaring kan worden afgeleid dat hij zijn invloed zou hebben aangewend om dit huwelijk onmogelijk te maken.

Daarnaast oppert u dat de spanningen tussen u en uw vader toe te schrijven zijn aan het feit dat u geen lid was van de regeringspartij CNDD FDD, die door uw vader werd gesteund, maar steun verleende aan oppositiepartijen.

U legde zeer ontwijkende verklaringen af over het feit of u ooit gesprekken met politieke inhoud met uw vader heeft gevoerd. Gevraagd wat u van thuis uit mee kreeg van ideologie, met welke politieke ideeën u werd opgevoed, wat toch een pertinente vraag is voor iemand wiens vader een prominent lid is van de regeringspartij CNDD FDD en die zelf beweert politiek geëngageerd te zijn geweest binnen de oppositie, stelde u – volkomen naast de kwestie- dat u opgroeide met een slechte sfeer omdat uw vader niet van u hield (POII, p. 21). Wanneer de vraag werd herhaald, stelde u de vraag niet te begrijpen (POII, p. 21). Wanneer de protection officer omschreef wat met de vraag werd bedoeld, antwoordde u dat uw moeder niet akkoord was met de aansluiting van uw vader bij CNDD FDD en u stelde ook dat uw ouders ruzieden over de rol van de imbonerakure ten opzichte van opposanten (POII, p. 21). Op de vraag of uw vader u of uw siblings ooit probeerde warm te maken voor de CNDD FDD, antwoordde u ontkennend, wat toch verbazing wekt, omdat hij het duidelijk niet eens was met het feit dat u lid werd van CNL (POII, p. 19) en men bijgevolg zou verwachten dat hij zou proberen om u te winnen voor zijn politieke overtuiging. U stelde nooit gesprekken met uw vader te hebben gevoerd over politieke zaken (POII, p. 21-22) en u schreef dit toe aan het feit dat u geen kind-vader band met hem had en alle communicatie met uw vader via uw moeder verliep (POII, p. 21). Dit alles is bevreemdend, vooral omdat u zelf aanhaalde dat de spanningen tussen u en uw vader deels te wijten waren aan het feit dat u en uw siblings geen lid waren van CNDD FDD (POI p. 17-18). Men zou dan toch verwachten dat deze spanningen zouden hebben geleid tot (politieke) discussies binnen jullie gezin."

Verzoekers stellen in hun verzoekschrift dat het publieke imago van de vader van verzoekster zeer belangrijk voor hem was en hij zijn ongenoegen enkel privé uitte. Bovendien stellen ze dat de etnische spanningen in Burundi pas doorheen de jaren stegen en niet aanwezig waren bij het begin van het huwelijk van de ouders van verzoekster.

Dat er bij het begin van het huwelijk van de ouders van verzoekster geen etnische spanningen waren is een zuiver blote bewering. Een zulks verweer is niet dienstig.

Het betoog dat de vader van verzoekster zijn publieke imago koesterde en daarom geen publieke daden stelde ten nadele van zijn kinderen en zijn echtgenote, betreft eveneens een *post factum* vergoelijking. Hoe dan ook kan niet worden ingezien waarom de vader van verzoekster met zijn (gehate) echtgenote kinderen bleef krijgen tot 2002, als de vader van verzoekster werkelijk een minachting koesterde jegens zijn echtgenote en kinderen.

Wat politieke discussies betreft herhalen verzoekers in hun verzoekschrift in wezen wat verzoekster eerder verklaarde tijdens het persoonlijke onderhoud, namelijk dat er een zeer slechte relatie tussen haar en haar vader was waardoor zulke gesprekken niet plaatsvonden. Met deze loutere herhaling doen zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissingen, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen.

De bestreden beslissing in hoofde van verzoekster stelt verder op goede gronden dat de politieke activiteiten van verzoekster niet overtuigen:

“Uw verklaringen over uw ontluikend politiek bewustzijn en de keuze voor de oppositiebewegingen FNL en CNL zijn bovendien niet overtuigend. Gevraagd hoe u in politieke activiteiten bent gerold, stelde u dat sommige leden van regeringspartij CNDD FDD opposanten doodden en dat FNL een goede partij was, die opposanten wilde beschermen. U stelde dat u in 2013 voelde dat u zich bij FNL wilde aansluiten (POII, p. 20). Gevraagd hoe oud u op dat moment was, antwoordde u vreemd genoeg dat u het niet goed weet en vroeg u de protection officer om dit uit te rekenen vanaf uw geboortedatum in 1988 (POII, p. 20). Wanneer de protection officer u zei dat u niet werd gevraagd om dit uit te tellen, maar dat u werd gevraagd op welke leeftijd u interesse kreeg in politiek, antwoordde u dat u in 2013 interesse kreeg in politieke activiteiten; dat u toen niet zo jong was en rond de 18 jaar oud (POII, p. 20). Vermits u in 1988 bent geboren was u in 2013 echter 25 jaar oud. Het komt volstrekt niet doorleefd over dat u uw interesse in politiek 7 jaar eerder situeerde dan uit uw geboortjaar 1988 en het door u opgegeven jaar 2013 waarin u interesse kreeg voor politiek kan worden afgeleid. U bleek bovendien niet te weten waar de afkorting “FNL” voor staat en ook de naam in het Kirundi was u onbekend (POI, p. 12). U stelde dat de regeringspartij CNDD FDD leden van FNL van voorzitter Agathon Rwasa opgenomen hebben binnen hun partij en dat Agathon Rwasa zonder partij achterbleef (POI, p. 12). Op de vraag wie van de hogere personen van FNL naar CNDD FDD was overgegaan, bleef u echter het antwoord schuldig (POI, p. 12-13). Op de vraag waarom u FNL aanhing en wat hun ideologie was, kwam u niet verder dan te stellen dat u niet zo veel kent over FNL, dat FNL een andere ideologie had dan CNDD FDD en dat het een oppositiepartij was die geleid werd door Agathon Rwasa (POII, p. 22-23). Nochtans verklaarde u uitdrukkelijk dat u het eens was met de FNL (POII, p. 23), waardoor men toch zou mogen verwachten dat u zou kunnen uitleggen op welke vlakken u het eens was met FNL. U stelde uitdrukkelijk het partijprogramma of de doelstellingen van FNL nooit te hebben bestudeerd; u schreef dit toe aan het feit dat jullie als sympathisant aparte vergaderingen hadden en dat jullie geen informatie kregen over doelstellingen zoals de partijleden wel kregen. U voegde eraan toe dat u geduldig was en dat u dacht dat u later wel meer te weten zou komen over uw partij, maar dat u de kans er niet toe had (POII, p. 25). Dat sympathisanten geen informatie zouden krijgen over het partijprogramma of de doelstellingen van de partij is echter volstrekt niet overtuigend. Ook uw verklaringen over uw engagement binnen CNL overtuigen niet. Gevraagd naar de volledige naam van de afkorting “CNL”, bleef u het antwoord schuldig (POI, p. 10), wat verbazing wekt, omdat u verklaarde actief te zijn binnen de partij en omdat het Frans sinds 1992 de officiële taal vormt in Burundi en u ook afstudeerde aan de Université des Grands Lacs, die u een attest afleverde (dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorlegde) dat in het Frans is opgesteld. Vermeldenswaardig is ook dat uw echtgenoot, F. N., die niet actief was binnen de CNL, wel de volledige naam van de partij bleek te kennen (PO F.[...], p. 13). U legde een kopie van een lidmaatschapskaart voor, alsook kopies van 2 bijdragebewijzen (met onleesbare gegevens). Vermits het om kopies gaat, is de bewijswaarde ervan echter beperkt. U stelde dat u deze lidkaart in Rohero ging aanvragen, maar u kon vreemd genoeg niet zeggen waar u op dat moment woonde (POI, p. 23). U stelde dat u lid werd van CNL nog vóór uw moeder Burundi verliet, maar u kon niet preciseren of het weken of maanden voor haar vertrek was (POI, p. 24). U kon de naam van de persoon bij wie u de lidkaart aanvraag niet reproduceren (POI, p. 23). U stelde dat de voorwaarde om lid te kunnen worden erin bestond dat u lidgeld diende te betalen (POI, p. 22). Gevraagd of er nog andere voorwaarden waren waaraan u moest voldoen om lid te mogen worden, antwoordde u dat u zich diende te engageren om andere vrouwen of meisjes te overtuigen om lid te worden (POI, p. 22-23). Gevraagd of er nog andere engagementen waren die u moest aangaan om lid te zijn, antwoordde u ontkennend (POI, p. 23). Vermits u de dochter bent van een prominent lid van CNDD FDD, zou men toch verwachten dat u bij uw aansluiting bij CNL hierover geïnterpelleerd zou zijn geweest, al was het maar opdat CNL er zich van wilde vergewissen dat ze niet met een spion van de regeringspartij te maken hadden.

Vooraf omdat u bevestigend antwoordde op de vraag of –toen u zich aanmeldde om lid te worden van CNL– iemand wist dat u de dochter was van L.N [...] (POI, p. 31). Wanneer u gevraagd werd wie de vice voorzitter van CNL is en later ook naar de partijstructuur wordt gevraagd, herhaalt u dat u enkel Agathon Rwasa kent (POII, p. 27). Op de vraag of u in België uw activiteiten voor CNL verder zette, antwoordde u “Ik had geen zin; ik ben niet klaar om verder te doen met het lidmaatschap voor de CNL”. U stelde dat u hier geen contacten had met leden van CNL en dat u misschien later hierover informatie zou opzoeken (POII, p. 15), wat andermaal vragen oproept bij de oprechtheid van uw engagement.

Verder kunnen ook ernstige vragen worden gesteld bij uw deelname in 2015 aan manifestaties tegen een derde ambtstermijn van president Nkurinziza en bij uw bewering dat u daarna naar Rwanda zou zijn gevlucht en er een verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend. Wanneer uw broer, A.I [...], werd gevraagd of er nog andere familieleden waren die deelnamen aan deze demonstraties, antwoordde hij echter ontkennend. Hij stelde enkel dat uw zus M. F. manifestanten hielp door hen water te geven (POI A [...], p. 11). Dit is bijzonder merkwaardig, niet alleen omdat u beweerde ook aan deze manifestaties tegen een derde ambtstermijn van Pierre Nkurunziza te hebben deelgenomen (POI, p. 11, 13, 27), maar vooral omdat uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat u omwille van uw deelname aan de manifestaties samen met uw broer

A [...] naar Rwanda vluchtte (POI, p. 11, 27, 30-31; POII, p. 4-5). Uit de gegevens van de door u en door A [...] voorgelegde kopies van attesten van het vluchtelingenkamp Mahama (Rwanda) blijkt dat de registratiedata identiek zijn. De vaststelling dat A [...] u onvermeld liet wanneer hem gevraagd werd naar deelname van andere familieleden aan de manifestaties van 2015 roept dan ook ernstige vragen op naar de geloofwaardigheid van uw beweerde deelname aan deze manifestaties en bij uitbreiding van uw vlucht omwille van deze deelname naar Rwanda in 2015. Uw vlucht naar Rwanda omwille van uw deelname aan manifestaties tegen een derde ambtstermijn van Pierre Nkurunziza kan ook nog in vraag worden gesteld omdat u geen enkele concrete aanwijzing aanhaalt of naar voor brengt dat u in dat verband door de Burundese autoriteiten zou zijn opgespoord/vervolgd vooraleer u naar Rwanda vertrok, waardoor men zich kan afvragen waarom u per se in Rwanda een verzoek om internationale bescherming wilde indienen, te meer omdat u in februari 2016 al besloot om naar Burundi terug te keren (POI, p. 31-32), waaruit kan worden afgeleid dat u de situatie toen voldoende veilig voor uzelf inschatte. U verklaarde overigens reeds in mei 2015 in Rwanda te zijn aangekomen en eerst in Kigali te hebben verbleven, alvorens u in juni in het vluchtelingenkamp Mahama te hebben laten registreren (VOI, p. 8 ; POI, p. 31-32)), terwijl uw broer A [...] voor het CGVS verklaarde samen met u uit Burundi te zijn vertrokken (POII A [...], p. 5), op 22 juni 2015 in Rwanda te zijn aangekomen en 2 dagen later in internationale bescherming te hebben aangevraagd (POII A [...], p. 4).

Een andere vaststelling die twijfels oproept over uw politiek engagement zijn uw antwoorden op vragen in verband met uw deelname aan verkiezingen in Burundi. U stelde nooit te hebben deelgenomen aan verkiezingen in Burundi (POI, p. 10). Gevraagd waarom u bij de verkiezingen in 2020, toen Agathon Rwaso opkwam voor de partij CNL, waarvan u beweerde lid te zijn geweest, niet deelnam aan de verkiezingen, antwoordde u weinig veelzeggend "We waren eigenlijk als leden van de CNL in een moeilijke periode, moeilijke momenten om die verkiezingen te kunnen volgen" en u stelde ook nog dat u niet zichtbaar wilde zijn in 2022, dat u zich veilig wilde houden, omdat u in 2015 was gaan betogen en u bang was voor uw veiligheid (POI, p. 13). Deze verklaringen zijn bijzonder vreemd voor iemand die pretendeert politiek geëngageerd te zijn binnen CNL en zeker in het licht van uw bewering dat u in 2015 en ook daarvoor bij deelname aan bijeenkomsten van FNL en CNL steeds een T-shirt van de partij droeg (POII, p. 28 en 43)."

In hun verzoekschrift stellen verzoekers dat verzoekster wel degelijk overtuigende verklaringen heeft afgelegd over haar politieke lidmaatschap en engagement. De bestreden beslissing legt de lat simpelweg te hoog, gelet op haar beperkte engagement.

De Raad volgt het betoog van verzoekers niet en meent dat de kennis eis die aan verzoekster werd opgelegd geenszins onredelijk was met betrekking tot hetgeen van haar kon worden verwacht. Het louter tegenspreken van de gevolgtrekking en beoordeling van de bestreden beslissingen betreft verder geen dienstig verweer.

Inzake de deelname van verzoekster aan een manifestatie en vlucht naar Rwanda stellen verzoekers dat verzoekster niet kan uitleggen waarom haar broer haar vergat op te noemen. Verder maakte haar broer een vergissing met betrekking tot de tijdslijn: ze zijn in mei vertrokken, hebben een paar weken in Kigali verbleven en zijn zich dan gaan registreren in het vluchtelingenkamp van Mahama. Verder vluchtten ze weg omwille van de algemene teneur jegens demonstranten, niet omwille van het feit dat ze persoonlijk werden geïdendeerd.

Inzake de verklaringen van de broer van verzoekster, benadrukt de Raad dat van familieleden, die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven, in alle redelijkheid kan worden verwacht dat ze eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het relaas, zoals deze met betrekking tot dewelke de tegenstrijdigheden worden vastgesteld. Het vergelijken van verklaringen, afgelegd door familieleden die zich beroepen op dezelfde feiten, is immers een nuttige methode om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan. Er anders over oordelen zou elk gehoor, dat tot doel heeft een precieze inschatting te kunnen maken van de gegrondheid van de vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zinledig maken. Bijgevolg dragen de uiteenlopende verklaringen van verzoekster en haar broer bij tot de vaststelling dat aan haar verklaringen geen geloof kan worden gehecht.

Waar verzoekers gewag maken van een algemene teneur van vervolging jegens demonstranten als de reden voor de vlucht van verzoekster uit Burundi, blijven ze in gebreke om te verklaren waarom ze simpelweg in januari 2016 konden terugkeren. De door verzoekers vooropgestelde gang van zaken is wel degelijk ongeloofwaardig.

Wat de deelname van verzoekster aan de verkiezingen betreft, herhalen verzoekers in hun verzoekschrift eenvoudigweg hetgeen verzoekster verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud, namelijk dat ze niet deelnam uit veiligheidsoverwegingen. Zoals eerder al werd aangehaald betreft een zulke herhaling geen dienstig verweer.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster op gegronde wijze dat de volgende, concrete vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn:

“U stelde eind mei/begin juni 2020 door een groep gemaskerde personen –volgens uw verklaringen voor het CGVS ging het om imbonerakure (POII, p. 43)- te zijn meegenomen naar een onafgewerkt huis; ze bedreigden u met de dood, beledigden en sloegen u. U werd door hen verkracht, en er werd u gezegd dat u het goede voorbeeld van uw vader niet gevolgd had. Ze staken met een mes in uw been. Er werd mee gedreigd dat u zou worden gedood indien u uw lidmaatschap van CNL niet zou opgeven. U verloor het bewustzijn en werd wakker in het woud. U begaf zich met de hulp van enkele personen naar het huis van uw vriendin D [...], die u naar het medisch centrum SERUKA bracht (VOI, p. 9). Er rijzen echter vragen bij de geloofwaardigheid van deze vervolgingsfeiten. Zo kan vooreerst worden opgemerkt dat de redenen waarom deze onbekenden u zouden hebben meegenomen en geweld tegen u hebben gebruikt –met name het feit dat u uw vaders voorbeeld niet volgde en dat u lid was van CNL- hierboven reeds in twijfel werden getrokken (cf. supra). Daarnaast legde u een kopie van een Certificat Médical d’un Acte de viol sexuel, afgeleverd op 8/6/2020 neer. Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat de bewijswaarde van dit attest echter bijzonder beperkt is. U stelde immers dat u 2 verschillende medische attesten liet opmaken, het ene met een verkeerde geboortedatum, die uw moeder had opgegeven, en het andere met de juiste geboortedatum (POII, 45-46). De vaststelling dat u op simpele vraag de dokter een attest liet opmaken met een valse geboortedatum en later nog een met uw juiste geboortedatum, wijst erop dat de dokter het alvast niet nauw nam met de medische deontologie. Dit laat ook toe om de rest van de inhoud van het attest te betwijfelen. Op het door u voorgelegde attest blijken de cijfers “8” in uw geboortedatum ook duidelijk van een ander lettertype te zijn dan de andere cijfers. Verder stelde u in de vragenlijst dat de seksuele aanval door imbonerakure het gevolg was van het feit dat uw vader u vroeg om u aan te sluiten bij CNDD FDD en bij de imbonerakure en dat u dat niet deed (VL, pt. 7c). U maakte tijdens de gehoren door de DVZ volstrekt geen melding van het feit dat uw vader u zou hebben gevraagd om u aan te sluiten bij CNDD FDD of bij de imbonerakure. U stelde integendeel dat uw vader nooit heeft geprobeerd om u warm te maken voor de CNDD FDD en zelfs nooit gesprekken over politieke zaken met uw vader te hebben gevoerd (POII, p. 21-22). In het licht van uw bewering dat u door de onbekenden die u meenamen ermee dreigden u te zullen doden indien u uw lidmaatschap van CNL niet zou opgeven (VOI, p. 9) komt het bovendien volstrekt niet doorleefd dat u -na te zijn meegenomen en verkracht- uw activiteiten voor CNL verder zette en bovendien niemand van CNL inlichtte over wat u was overkomen, zoals u beweerde (POII, p. 49). Opmerkelijk is ook dat dit incident u eind mei/begin juni 2020 zou zijn overkomen, maar dat u nog tot oktober 2022 heeft gewacht vooraleer het land te verlaten (gehoor DVZ, pt. 42). Evenzeer kunnen vragen gesteld worden bij de oprechtheid van uw vrees voor vervolging in het licht van de vaststelling dat u in 2022 enkele officiële documenten aanvraag en verkreeg in het kader van uw uitreis uit Burundi, meer bepaald een kopie van een Extrait d’Acte de Naissance nr. [...] op uw naam, afgeleverd op 03/05/2022 en een kopie van een Extrait d’Acte de Mariage nr. 143 – 1/2020 van uw huwelijk met F.N [...] op 19/12/2020, afgeleverd op 1/8/2022. U stelde in de VOI met betrekking tot uw paspoort dat u dit in 2019 aanvraag omwille van het onveilig klimaat en dat u moeilijkheden had om het te verkrijgen en het paspoort verkreeg via corruptie (VOI, p. 7). Wanneer u door het CGVS werd gevraagd hoe u uw paspoort verkreeg, beweerde u echter dat u zelf niet veel gedaan heeft en dat mama voor alles zorgde (POII, p. POI, p. 33). Op de vraag of u geen documenten moest ondertekenen alvorens een paspoort te verkrijgen, beaamde u dat u zich verplaatste om foto’s te laten maken en dat u ook uw vingerafdrukken gaf bij de PAF, een dienst immigratie, en een document ondertekende (wellicht “PAFE” (Police de l’Air, des Frontières et des Etrangers), zijnde officiële instantie die paspoorten aflevert (zie informatie in het administratief dossier). Dat u via het officiële immigratieorgaan PAFE moest passeren om uw vingerafdrukken te geven, wijst erop dat u in elk geval de geëigende procedure moest volgen voor het verkrijgen van een paspoort. Bovendien staan op de door u voorgelegde kopies van uw “Extrait d’Acte de naissance” en de identiteitspagina van uw paspoort uw echte identiteitsgegevens, wat erop wijst dat u geen inspanningen deed om uw echte identiteit te verbergen of om een andere identiteit aan te nemen. Voor iemand die verklaart te worden gezocht door de Burundese autoriteiten is deze vaststelling opmerkelijk, evenals de constatering dat u op legale wijze uit Burundi bent vertrokken (gehoor DVZ, pt 42). Uw beweringen dat u door imbonerakure op straat werd uitgescholden voor verrader en dat u werd opgebeld door privénummers, van imbonerakure of mensen van de veiligheidsdienst (POII, p. 36), kunnen evenmin geloofwaardig worden bevonden, omdat uw beweerd lidmaatschap van CNL en de slechte relatie met uw vader niet overtuigend werden geacht (cf. supra).

Uw bewering dat u ervan beschuldigd werd dat u terug naar Rwanda zou zijn geweest om –als verpleegster- de rebellen van RED Tabara te verzorgen, kan evenmin ernstig worden genomen.

U stelde dat –nadat u Burundi al had verlaten- imbonerakure tegen uw nicht F. zeiden dat ze wisten dat u zich buiten Burundi bevond en dat u terug naar Rwanda zou zijn gekeerd om de rebellen van RED Tabara te verzorgen (POI, p. 28). Ook uw zus Y [...], uw broer R [...] en uw schoonzus L.S [...], zouden gehoord hebben van deze beschuldiging (POI p. 28). Ook tegen uw echtgenoot zouden ze dat hebben gezegd (POI, p. 29). U stelde echter nooit rebellen van RED Tabara te hebben verzorgd en uit uw verklaringen blijkt dat u nooit officieel in beschuldiging werd gesteld, maar dat de imbonerakure slechts loze mondelinge

beschuldigingen in die zin tegen u zouden hebben geuit. U kon ook niet antwoorden op de vraag hoe uw zus, uw broer en uw schoonzus op de hoogte werden gebracht van deze beschuldiging aan uw adres (POI, p. 28). Uw echtgenoot, F.N [...], stelde in verband met deze beschuldiging "Ik kan dat uitleggen in één zin, als iemand je wil beschuldigen dan gaat die persoon vanalles verzinnen om je te beschuldigen en bij haar begon dat omdat ze lid was van de CNL, dus begonnen beschuldigingen van ze is bij RED tabara gegaan (PO F.[...], p. 24). Hij stelde eveneens dat u nooit te maken had met de rebellen van RED Tabara (PO F.[...], p. 21).

Aan uw bewering dat uw echtgenoot, F.N [...], tijdens zijn vasthouding door leden van de veiligheidsdienst, aan zijn ondervragers zou gezegd hebben dat u in België internationale bescherming vroeg, kan geen geloof worden gehecht.

U stelde dat uw man tijdens zijn vasthouding door personen van de staatsveiligheid onder druk werd gezet om uw verblijfplaats te onthullen. U stelde dat hij uiteindelijk de waarheid zei en onthulde dat u zich via Servië naar België had begeven en daar internationale bescherming had gevraagd (POI, p. 29-30). Naast de bedenking dat geen geloof kan worden gehecht aan uw en uw echtgenoots bewering dat hij dergelijke informatie aan de veiligheidsdiensten van Burundi zou vrijgeven, terwijl hij helemaal niet verplicht was om dit te doen, maar dit volgens eigen zeggen deed omdat hij moe was en honger had en de waarheid wilde zeggen (PO F.[...], p. 37), kan ook worden opgemerkt dat uit de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van uw echtgenoot, F.N [...], blijkt dat zijn arrestatie en vasthouding niet geloofwaardig werden bevonden (zie weigeringsbeslissing F.N [...] in het administratief dossier)."

Verzoekers stellen dat het gedrag van de Imbonerakures willekeurig is en er niet kan worden ingezien waarom ze verzoekster juist viseerden, buiten het feit dat ze dochter was van haar vader en lid van de CNL. Verzoekers blijven echter in gebreke om te verklaren waarom verzoekster hieromtrent tegenstrijdige verklaringen aflegde of waarom ze na een zulke aanval bleef voortdoen met haar politieke activiteiten, hetgeen temeer stuitend is nu verzoekers in hun verzoekschrift poneren dat verzoekster een loutere sympathisant was waarvan niet veel politieke kennis kan worden verwacht. De politieke bezieling die verzoekster beweerde te vertonen na deze aanval valt bezwaarlijk te rijmen het haar aangemeten profiel van sympathisant.

Een verwijzing naar algemene landeninformatie kan verder niets veranderen aan de vaststelling dat de door verzoekster, concrete geschetste gang van zaken ongeloofwaardig is.

Wat haar laattijdige vertrek betreft stellen verzoekers dat de grens met Servië pas openging in 2022 en ze daarvoor geen veilig vertrek kon garanderen voor zichzelf en haar kind. Dit betreft een geheel ongefundeerde bewering, daar dit insinueert dat enkel een vlucht naar of via Servië tot de mogelijkheden behoorde, waaraan bijgevolg geen waarde kan worden gehecht.

Inzake de door haar verkregen documenten stellen verzoekers dat verzoekster hiervoor veel geld moest betalen. Dit strookt bezwaarlijk met haar verklaringen dat haar mama alles heeft geregeld en verklaart geenszins waarom verzoekster geen enkele inspanning deed om haar echte identiteit te verbergen terwijl ze naar eigen zeggen werd gezocht door de Burundese staatsveiligheid én probleemloos het land kon verlaten met gebruik van haar werkelijke identiteit.

Wat de beschuldiging omtrent Red Tabara betreft hernemen verzoekers het betoog dat de Imbonerakure willekeurig handelen. Dit verklaart echter geenszins waarom de familieleden van verzoekster op de hoogte waren van deze beschuldigingen, temeer daar het volgens verzoekster louter mondelinge verwijten betroffen. Voorts wijst de Raad op het feit dat de stelling dat Imbonerakure op zulke willekeurige wijze handelen dat ze lukrake beschuldigingen uiten, geenszins wordt onderbouwd door enige vorm van nuttige landeninformatie.

Het motief inzake de bekentenis van verzoeker over het internationale beschermingsverzoek van verzoekster wordt verder ongemoeid gelaten in het verzoekschrift, evenals het motief inzake de hypothetische vervolging van de kinderen op basis van hun etniciteit. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker merkt dan terecht op dat zijn beweerde vervolging niet valt te stroken met de door hem neergelegde documenten:

"Vooreerst kan worden opgemerkt dat uit de uitreisstempel in het door u voorgelegde Burundees paspoort nr. [...] blijkt dat u op 31 augustus 2023 Burundi heeft verlaten via de luchthaven van Melchior Ndadaye (Bujumbura). Dit legaal vertrek via een officiële controlepost (waarvan de uitreisstempel getuigt) op de luchthaven in Bujumbura is niet verenigbaar met uw bewering dat u op vrijdag 4 augustus 2023 door de veiligheidsdiensten (PO, p. 21) werd meegenomen, vastgehouden, bedreigd en via omkoping op maandag 7 augustus 2023 zou zijn vrijgelaten (VL, pt 3.1. en PO, p. 34-36). Dit legaal vertrek eind augustus 2023 is

evenmin verenigbaar met de door u voorgelegde kopies van een Avis de recherche, afgeleverd door een Officier van de gerechtelijke politie op 10/8/2023 en van een Mandat d'amener, afgeleverd op 18/8/2023 door een officier du Ministère Public, waaruit kan worden afgeleid dat u –na uw vrijlating- opnieuw door de Burundese autoriteiten zou zijn opgespoord. Het kan niet ernstig worden genomen dat iemand die volgens de inhoud van de Mandat d'amener gezocht wordt omwille van een "atteinte à la sûreté d'état" dezelfde maand nog probleemloos via de luchthaven het land zou kunnen verlaten. U kon hier zelf ook geen zinnige uitleg voor geven (PO, p. 22). Deze vaststelling ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Daarnaast komt het volstrekt niet overtuigend over dat u enerzijds van 4 tot 8 augustus 2023 door leden van de veiligheidsdiensten zou zijn vastgehouden omdat ze wilden weten waar uw echtgenote zich bevond, maar dat anderzijds op 10 augustus 2023 -amper 2 dagen na uw vrijlating- een opsporingsbevel voor u zou zijn opgemaakt en op 18 augustus 2023 een bevel tot aanhouding. Indien de Burundese veiligheidsdiensten er werkelijk van overtuigd waren dat u een bedreiging vormde voor de staatsveiligheid zou men toch verwachten dat ze u op 7 augustus 2023 niet zouden hebben vrijgelaten om 2 dagen later een opsporingsbevel en een week later een aanhoudingsbevel voor u op te maken. Voor wat die 2 documenten betreft kunnen trouwens nog enkele bijkomende bedenkingen worden geformuleerd. Vooreerst gaat het om kopies, waarvan de bewijswaarde op zich al beperkt is; u stelde dat de originele documenten zich in Bujumbura, bij uw buurman bevinden (PO, p. 20-23). U stelde dat u niet thuis was toen de documenten werden bezorgd en dat u de documenten niet zelf in ontvangst nam. Het wekt verbazing dat documenten met deze gevoelige inhoud, die op een verschillende dag werden opgemaakt, in uw afwezigheid dan maar allebei werden overhandigd aan de eerste beschikbare persoon die ze in ontvangst wilde/kon nemen, met name uw buurman A [...] (PO, p. 20-23). Met betrekking tot de Mandat d'amener stelde u dat ze u beschuldigden dat u tegen de nationale veiligheid was. Gevraagd wat daarmee wordt bedoeld, antwoordde u "Dat heeft eigenlijk te maken met het probleem van mijn vrouw. Het probleem dat zij had. Het was eigenlijk niets tegen mij persoonlijk. Het was tegen mijn vrouw gericht, had te maken met haar probleem en dan schreven ze gewoon dat ik tegen de nationale veiligheid was" (PO, p. 20). Naast de vaststelling dat het bijzonder bedenkelijk is dat men u er persoonlijk van zou beschuldigen een bedreiging voor de veiligheid van de staat te vormen, terwijl de beschuldiging in feite uw echtgenote betrof, is het ook vreemd dat men voor u een opsporingsbevel en arrestatiebevel zou hebben afgeleverd, maar niet voor uw echtgenote. Wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd of er voor uw echtgenote iets op haar naam is toegekomen sinds ze Burundi verliet, ontweek u eerst de vraag. Wanneer u dan werd gevraagd of er voor uw echtgenote een convocatie, een mandat d'arrêt of een avis de recherche is toegekomen, antwoordde u ontkennend (PO, p. 24). Gevraagd hoe u uitlegt dat er voor haar nooit iets is toegekomen en voor u wel, terwijl u duidelijk liet uitschijnen dat de Burundese veiligheidsdiensten uw echtgenote wilden vinden, gaf u dit merkwaardige antwoord "Ik dacht dat het voor haar niet nodig was om voor haar een mandat d'arrêt of mandat d'amener nodig was als bewijs, ik moest antwoorden geven in haar plaats toen ik vastgenomen was." (PO, p. 24). De vraag was echter niet waarom u geen opsporingsdocumenten op de naam van uw vrouw voorlegde of heeft meegebracht, maar waarom de Burundese autoriteiten geen aanhoudingsbevel op haar naam hebben opgemaakt en verstuurd. Tot slot kan nog worden opgemerkt dat op het mandat d'amener een schuine streep werd gezet, daar waar normaliter een nummer wordt vermeld. Vermits uw vasthouding in het licht van hogervermelde opmerkingen ongeloofwaardig werd geacht, kan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u onder druk van de omstandigheden aan uw ondervragers zou onthuld hebben dat uw echtgenote, M.G [...], in België een verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend."

Verzoekers herhalen in hun verzoekschrift dat verzoeker iemand omkocht op de luchthaven. Dit betreft opnieuw een loutere herhaling die geen afbreuk kan doen aan de terechte vaststellingen hieromtrent die omstandig worden omschreven in de bestreden beslissingen.

Omtrent zijn vrijlating stellen verzoekers dat het de bedoeling was van de Burundese autoriteiten om verzoeker tijdelijk vrij te laten zodat hij meer informatie kon vergaren om hem dan weer te arresteren. Indien dit werkelijk de bedoeling was dan zou men verwachten dat ze verzoeker nauwlettend in de gaten zouden houden, in plaats van hem vrij te laten met als enige middel om hem terug te halen een aanhoudingsbevel. Verzoeker kreeg de facto een vrijgeleide om te vluchten.

Vervolgens stellen verzoekers dat het thans onmogelijk is om originele documenten neer te leggen temeer de buurman van verzoeker ook uit Burundi is vertrokken. De authenticiteit van de documenten betreft naar oordeel van de Raad echter geen doorslaggevend element in de beoordeling van de bestreden beslissing.

Opnieuw stellen verzoekers in hun verzoekschrift dat de Imbonerakure willekeurig handelen. Er kan geen logica worden gezocht in hun daden. Voorts dienen hun beschuldigingen te worden gekaderd in de macho-cultuur van Burundi waar verzoeker verantwoordelijk werd geacht voor de handelingen van zijn vrouw. Dit zijn twee geheel ongefundeerde stellingen die bezwaarlijk de omstandige motieven van de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

Verder verklaren verzoekers het ontbreken van een aanhoudingsbevel op naam van verzoekster omdat ze al wisten dat verzoekster Burundi had verlaten. Tijdens zijn persoonlijke onderhoud verklaarde verzoeker echter dat hij werd gearresteerd eind augustus 2023 en werd ondervraagd over de eigenlijke locatie van zijn vrouw, hetgeen impliceert dat de veiligheidsdiensten niet op de hoogte waren van haar vertrek naar België tot verzoeker hen hiervan op de hoogte stelde (notities persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 5, p. 34). Bijgevolg is er geen afdoende verklaring voor het ontbreken van enig aanhoudingsbevel in hoofde van verzoekster sinds haar vertrek uit Burundi in 2022.

Tot slot overweegt de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker op goede gronden het volgende inzake de vermeende dreigtelefoontjes die verzoeker ontving:

“U zei dat u af en toe dergelijke dreigtelefoons kreeg van imbonerakure uit uw buurt, waarin werd gezegd dat u als Tutsi met een Hutu vrouw profiteerde van de regering. U stelde uitdrukkelijk dat u deze problemen kreeg nadat u uw vrouw leerde kennen, waaruit impliciet blijkt dat u werd geviseerd omwille van uw relatie met een (Hutu) vrouw (PO, p. 32). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat huwelijken tussen partners van verschillende etnische origine gebruikelijk zijn in Burundi. U gaf dit zelf ook aan dat gemengde huwelijken zijn toegestaan (PO, p. 21-22). Uw ouders zijn ook van gemengde etnische origine (PO, p. 5). Bijgevolg is het onwaarschijnlijk dat u als Tutsi vervolgd zou worden, louter omwille van uw etnische origine of omwille van uw huwelijk met een Hutu vrouw.”

Verzoekers citeren in hun verzoekschrift en aanvullende nota landeninformatie maar hieruit blijkt geenszins dat Tutsi's, louter omwille van hun etniciteit of ten gevolge van een gemengd huwelijk, op systematische wijze worden vervolgd. Verzoekers' verweer op dit punt is dan ook niet dienstig.

Waar verzoekers menen dat ze een risico lopen op vervolging vanwege hun verzoek om internationale bescherming oordeelt de Raad na een zorgvuldige lezing van de beschikbare informatie over Burundi en de situatie van afgewezen Burundese verzoekers om internationale bescherming, dat op basis van alle elementen die hem ter beschikking zijn gesteld, niet *a priori* kan worden aangenomen dat elke Burundees die vanuit België naar Burundi terugkeert na hier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend louter en alleen omwille van dit verblijf en het indienen van dit verzoek een gegronde vrees voor vervolging door de Burundese autoriteiten heeft (COI Focus Burundi: *“Situation Sécuritaire”* van Cedoca van 17 december 2025; COI Focus Burundi: *“Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays”* van Cedoca van 21 juni 2024 en van 17 december 2025).

Dit sluit echter niet uit dat in bepaalde omstandigheden, afhankelijk van het specifieke profiel van de verzoeker om internationale bescherming, een dergelijke vrees aannemelijk kan worden gemaakt. Een individuele beoordeling is dus noodzakelijk en het is aan verzoekers om hun gegronde vrees voor vervolging als gevolg van hun verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België concreet aan te tonen.

Te dezen merkt de Raad op dat uit de informatie in het rechtsplegingsdossier kan worden afgeleid dat er verschillende factoren zijn die van invloed kunnen zijn op de gegrondheid van de vrees, zoals:

- het bestaan van een aanwijzing dat de Burundese autoriteiten op de hoogte zijn van het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België,
- de etniciteit van de verzoekers,
- hun eventuele eerdere problemen met de autoriteiten of de belangstelling die zij in het verleden voor hen hebben getoond,
- hun geografische herkomst,
- hun persoonlijke of familiale banden met leden van de oppositie,
- hun gedrag en hun activiteiten in België en de eventuele zichtbaarheid hiervan.

Bij de individuele behandeling van verzoeken om internationale bescherming van Burundese onderdanen moeten de asielinstanties dus rekening houden met deze factoren, de intensiteit ervan en het cumulatieve effect ervan om te bepalen of deze factoren de persoonlijke vrees van de verzoekers om bij hun terugkeer naar Burundi te worden vervolgd vanwege hun verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, kunnen versterken en desgevallend voldoende aannemelijk maken.

In casu kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers' eerdere problematiek met de autoriteiten en blijkt uit geen enkel element dat ze op heden in de negatieve aandacht van de Burundese autoriteiten zouden staan omwille van hun vermeende (toegeschreven) politieke overtuigingen voorafgaand aan hun vertrek uit Burundi, dan wel sinds hun aankomst in België.

Wat betreft de Tutsi-etnie van verzoeker, overweegt de Raad dat uit de beschikbare landeninformatie duidelijk blijkt dat de vervolging van tegenstanders (of vermeende tegenstanders) van de regering in Burundi hoofdzakelijk politiek van aard is en dat de etnische afkomst van de slachtoffers weliswaar een verzwarende factor kan zijn, maar op zich niet doorslaggevend is (COI Focus “*Burundi. Situation sécuritaire*” van Cedoca van 17 december 2025). De Raad besluit dat dit element *in casu* op zich, dan wel in combinatie met enig ander element van het onderhavige geval, niet volstaat om de vrees van de verzoeker om bij zijn terugkeer naar Burundi te worden vervolgd vanwege zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, aannemelijk te maken. Eenzelfde redenering geldt voor de gemengde etniciteit van verzoekster.

Verzoekers brengen geen andere individuele elementen aan, en de Raad kan evenmin dergelijke elementen in hun dossier ontwaren, op grond waarvan zou kunnen worden aangenomen dat ze, gelet op hun specifieke profiel of persoonlijke omstandigheden, een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van hun verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Ze tonen niet aan dat ze in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waarnaar ook de bestreden beslissingen verwijzen en die verder wordt geactualiseerd in de aanvullende nota, waaruit blijkt dat er in Burundi actueel geen sprake is van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Uit het geheel van de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat burgerslachtoffers hoofdzakelijk te betreuren vallen bij aanvallen die hen specifiek viseren. Dat er zich daarnaast ook in bepaalde gebieden van Burundi gewapende confrontaties tussen de Burundese strijdkrachten en gewapende groeperingen kunnen voordoen, wordt niet betwist, doch uit de beschikbare informatie blijkt niet, en verzoekers tonen evenmin aan, dat het geweld dat uit deze confrontaties voortvloeit een willekeurig karakter heeft waardoor ook burgers erdoor worden getroffen.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat ze bij een terugkeer naar Burundi een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP